

Projekt z dnia 11 marca 2013 r.

**UCHWAŁA NR
RADY MINISTRÓW**

z dnia 2013 r.

Regulamin pracy Rady Ministrów

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Rada Ministrów, wykonując ustanowione dla niej w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i ustawach zadania i kompetencje, rozpatruje sprawy i podejmuje rozstrzygnięcia w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2012 r. poz. 392) oraz w niniejszej uchwale.

2. Przepisy uchwały dotyczące ministrów stosuje się również do członków Rady Ministrów, o których mowa w art. 147 ust. 2 i 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, z uwzględnieniem odrębności wynikających z zakresu i trybu ich działania.

DZIAŁ II

Rada Ministrów

Rozdział 1

Zasady działania Rady Ministrów

§ 2. 1. Rada Ministrów działa na zasadzie kolegalności, rozpatrując sprawy i podejmując rozstrzygnięcia na posiedzeniach.

2. Rada Ministrów może również rozstrzygać sprawy w drodze korespondencyjnego uzgodnienia stanowisk (tryb obiegowy).

§ 3. Przed wniesieniem sprawy do rozpatrzenia przez Radę Ministrów członek Rady Ministrów uzgadnia stanowisko z innymi członkami Rady Ministrów.

§ 4. W zakresie i na zasadach określonych w niniejszej uchwale i przepisach odrębnych projekty dokumentów rządowych, a także wszelkie dokumenty dotyczące prac nad tymi projektami udostępnia się w Biuletynie Informacji Publicznej.

§ 5. 1. Opracowanie projektu ustawy wymaga uprzedniego przyjęcia przez Radę Ministrów założeń tego projektu.

2. Opracowanie projektu ustawy może nastąpić bez uprzedniego przyjęcia założeń tego projektu, jeżeli wynika to z wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów albo decyzji Rady Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów.

Rozdział 2

Obowiązki członków Rady Ministrów

§ 6. Inicjując i realizując politykę ustaloną przez Radę Ministrów, członkowie Rady Ministrów w szczególności:

- 1) zapewniają, każdy w zakresie swojej właściwości, należyte przygotowanie i wszechstronne rozważenie spraw wnoszonych przez nich do rozpatrzenia przez Radę Ministrów;
- 2) współdziałają w realizacji ustaleń Rządu;
- 3) powstrzymują się od działań osłabiających wewnętrzną spójność polityki Rządu.

§ 7. Członkowie Rady Ministrów w swoim działaniu kierują się interesem publicznym, oddzielając sprawy osobiste od obowiązków służbowych.

§ 8. 1. Członek Rady Ministrów w swoich wystąpieniach reprezentuje stanowisko zgodne z ustaleniami przyjętymi przez Radę Ministrów.

2. Członek Rady Ministrów nie może podejmować publicznej krytyki Rządu oraz projektów wnoszonych przez innych członków Rady Ministrów albo decyzji podjętych przez nich w zakresie ich właściwości.

3. Wypowiedzi publiczne członka Rady Ministrów dotyczące istotnych spraw z zakresu działania innego członka Rady Ministrów powinny być z nim uzgodnione.

§ 9. Członkowie Rady Ministrów informują Prezesa Rady Ministrów, za pośrednictwem Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, o każdym wyjeździe, z którym wiąże się dłuższa niż jednodniowa ich nieobecność w siedzibie urzędu. Wyjazdy na okresy dłuższe niż trzy dni wymagają zgody Prezesa Rady Ministrów.

Rozdział 3

Posiedzenia Rady Ministrów

§ 10. 1. Rada Ministrów odbywa posiedzenia w stałych terminach określonych przez Prezesa Rady Ministrów.

2. W uzasadnionych przypadkach Prezes Rady Ministrów może wyznaczyć inny niż określony w ust. 1 termin posiedzenia Rady Ministrów.

§ 11. 1. Posiedzenia Rady Ministrów przygotowuje i obsługuje Sekretarz Rady Ministrów.

2. Sekretarz Rady Ministrów wykonuje powierzone mu w ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów i niniejszej uchwale obowiązki, jak również inne zadania wskazane przez Radę Ministrów i Prezesa Rady Ministrów, przy pomocy właściwych komórek organizacyjnych Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

3. W zakresie powierzonych mu obowiązków Sekretarz Rady Ministrów współdziała w szczególności z Rządowym Centrum Legislacji, sekretarzami komitetów Rady Ministrów oraz z Radą Legislacyjną przy Prezesie Rady Ministrów.

§ 12. 1. Sekretarz Rady Ministrów doręcza uczestnikom posiedzenia projekt porządku obrad nie później niż na 5 dni przed dniem posiedzenia, o którym mowa w § 10 ust. 1.

2. Projekt porządku obrad opracowuje oraz wprowadza w nim zmiany Sekretarz Rady Ministrów.

3. Porządek obrad może zostać zmieniony lub uzupełniony przez Prezesa Rady Ministrów z inicjatywy własnej lub na umotywowany wniosek członka Rady Ministrów.

§ 13. 1. Udział członków Rady Ministrów w rozpatrywaniu spraw i podejmowaniu rozstrzygnięć na posiedzeniu Rady Ministrów jest obowiązkowy.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Prezes Rady Ministrów może zwolnić członka Rady Ministrów z obowiązku uczestnictwa w posiedzeniu Rady Ministrów.

3. Wnioski członków Rady Ministrów o zwolnienie z obowiązku uczestnictwa w posiedzeniu kieruje się do Prezesa Rady Ministrów za pośrednictwem Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ze wskazaniem:

- 1) przyczyny uniemożliwiającej udział w posiedzeniu;
- 2) członka Rady Ministrów, który zostanie zaznajomiony ze stanowiskiem nieobecnego ministra w sprawach umieszczonych w projekcie porządku obrad i zaprezentuje je, za zgodą Prezesa Rady Ministrów, w czasie rozpatrywania tych spraw na posiedzeniu;

3) sekretarza lub podsekretarza stanu, który, za zgodą Prezesa Rady Ministrów, będzie uczestniczył w rozpatrywaniu spraw na posiedzeniu i składał oświadczenia oraz udzielał wyjaśnień.

4. W przypadku usprawiedliwionej nieobecności ministra na posiedzeniu, za zgodą Prezesa Rady Ministrów, w rozpatrywaniu spraw przez Radę Ministrów bierze udział wskazany przez ministra sekretarz lub podsekretarz stanu, a przy podejmowaniu rozstrzygnięć nieobecnego ministra może zastąpić inny minister wskazany przez Prezesa Rady Ministrów.

§ 14. 1. W posiedzeniach Rady Ministrów stale uczestniczą, bez prawa udziału w podejmowaniu rozstrzygnięć, osoby zobowiązane do uczestnictwa przez Prezesa Rady Ministrów, jeżeli uzna on ich udział w posiedzeniu za niezbędny do wykonywania powierzonych im obowiązków w zakresie realizacji polityki lub obsługi prac Rządu.

2. Prezes Rady Ministrów może także zapraszać do udziału w posiedzeniu lub jego części, z głosem doradczym, inne osoby.

3. Sekretarz Rady Ministrów informuje osoby, o których mowa w ust. 2, o ustawowych i regulaminowych zasadach uczestnictwa w posiedzeniu.

§ 15. 1. Posiedzenia Rady Ministrów odbywają się przy obecności większości członków Rady Ministrów.

2. Rozstrzygnięcia Rady Ministrów zapadają w drodze uzgodnienia.

3. W przypadkach gdy osiągnięcie uzgodnienia nie jest możliwe, projekt rozstrzygnięcia może być, z inicjatywy Prezesa Rady Ministrów, poddany głosowaniu. Rozstrzygnięcia, w drodze głosowania, zapadają zwykłą większością głosów obecnych członków Rady Ministrów, a w razie równej liczby głosów rozstrzyga głos Prezesa Rady Ministrów.

4. Członek Rady Ministrów może zgłosić do protokołu odrębne stanowisko w stosunku do rozstrzygnięcia podjętego na tym posiedzeniu Rady Ministrów.

§ 16. 1. Z posiedzenia Rady Ministrów sporządza się, pod nadzorem Sekretarza Rady Ministrów, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych:

- 1) pełny zapis jego przebiegu (na podstawie zapisu dźwiękowego), zwany dalej "zapisem posiedzenia";
- 2) protokół ustaleń posiedzenia Rady Ministrów, zwany dalej "protokołem ustaleń".

2. Zapis posiedzenia jest wewnętrznym dokumentem roboczym Rady Ministrów, który wykorzystuje się do sporządzenia protokołu ustaleń.

3. Protokół ustaleń zawiera pełne zestawienie rozstrzygnięć podjętych przez Radę Ministrów na posiedzeniu, z uwzględnieniem wyników przeprowadzonych głosowań oraz zgłoszonych do protokołu stanowisk odrębnych. Kontrolę realizacji ustaleń zamieszczonych w protokole ustaleń sprawuje Sekretarz Rady Ministrów.

4. Członek Rady Ministrów może zgłosić do Prezesa Rady Ministrów, za pośrednictwem Sekretarza Rady Ministrów, zastrzeżenia do treści protokołu ustaleń, wraz z wnioskiem o jego sprostowanie, w terminie 7 dni od dnia doręczenia protokołu. Sprostowanie oczywistych omyłek pisarskich protokołu ustaleń może także nastąpić z urzędu w każdym czasie.

5. Sprostowania protokołu ustaleń dokonuje Sekretarz Rady Ministrów.

6. Protokół ustaleń podpisuje Prezes Rady Ministrów i Sekretarz Rady Ministrów, a w przypadku określonym w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów - wiceprezes Rady Ministrów albo inny członek Rady Ministrów i Sekretarz Rady Ministrów.

7. Protokół ustaleń doręcza się członkom Rady Ministrów, wojewodom oraz organom i osobom wskazanym przez Prezesa Rady Ministrów.

8. Zapis posiedzenia jest przechowywany w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

§ 17. Z każdego posiedzenia Rady Ministrów jest sporządzany komunikat prasowy informujący w szczególności o przedmiocie posiedzenia oraz o podjętych rozstrzygnięciach. Komunikat przygotowuje rzecznik prasowy Rządu i podaje go do publicznej wiadomości.

§ 18. Członkowie Rady Ministrów oraz inne osoby uczestniczące w posiedzeniach Rady Ministrów nie mogą, bez zgody Prezesa Rady Ministrów, ujawniać jakichkolwiek informacji o jego przebiegu oraz o indywidualnych opiniach i stanowiskach wyrażanych na tym posiedzeniu przez jego uczestników.

DZIAŁ III

Postępowanie z projektami dokumentów rządowych

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 19. 1. W rozumieniu niniejszej uchwały projektem dokumentu rządowego jest projekt:

1) ustawy,

- 2) aktu normatywnego Rady Ministrów,
- 3) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów lub ministra,
- 4) zarządzenia Prezesa Rady Ministrów

- zwany dalej "projektem aktu normatywnego".

2. W rozumieniu niniejszej uchwały projektem dokumentu rządowego jest także projekt:

- 1) założeń projektu ustawy;
- 2) innego dokumentu, w szczególności programu, sprawozdania, informacji, stanowiska Rady Ministrów do pozarządowego projektu ustawy lub innego stanowiska, przewidzianego w obowiązujących przepisach, zleconego przez Radę Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów albo przygotowywanego za jego zgodą w celu przedstawienia Radzie Ministrów.

§ 20. 1. Opracowywanie i uzgadnianie projektu umowy międzynarodowej, instrukcji negocjacyjnej i innych dokumentów związanych z zawieraniem i wypowiedaniem umów międzynarodowych regulują odrębne przepisy.

2. Do projektu umowy międzynarodowej stosuje się przepisy niniejszej uchwały dotyczące opiniowania lub konsultacji publicznych projektu dokumentu rządowego.

§ 21. 1. Do opracowania, prowadzenia uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania oraz wnoszenia do rozpatrzenia projektu dokumentu rządowego jest uprawniony:

- 1) członek Rady Ministrów, stosownie do zakresu swojej właściwości,
- 2) Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
- 3) inny podmiot, jeżeli:
 - a) został upoważniony przez Prezesa Rady Ministrów,
 - b) upoważnienie do opracowania, prowadzenia uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania oraz wnoszenia do rozpatrzenia projektu dokumentu rządowego wynika z przepisów odrębnych, w szczególności upoważniony w tym zakresie pełnomocnik Rządu

- zwany dalej "organem wnioskującym".

2. Minister może upoważnić do opracowania lub do prowadzenia uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania projektu dokumentu rządowego centralny organ administracji rządowej podległy temu ministrowi lub przez niego nadzorowany. W takim przypadku do upoważnionego organu stosuje się przepisy dotyczące organu wnioskującego.

§ 22. Postępowanie z projektami dokumentów rządowych obejmuje:

- 1) opracowanie projektu;
- 2) uzgodnienia, konsultacje publiczne lub opiniowanie projektu;
- 3) rozpatrzenie projektu przez komitet lub komitety Rady Ministrów właściwe do rozpatrywania określonych kategorii spraw;
- 4) rozpatrzenie projektu przez Stały Komitet Rady Ministrów;
- 5) rozpatrzenie projektu przez komisję prawniczą - w przypadku projektu ustawy oraz projektu rozporządzenia;
- 6) rozpatrzenie projektu przez Radę Ministrów.

§ 23. Prezes Rządowego Centrum Legislacji opracowuje do celów informacyjnych, udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji i aktualizuje opisy procedur przyjmowania projektów dokumentów rządowych odnośnie do poszczególnych rodzajów dokumentów.

Rozdział 2

Opracowanie projektu dokumentu rządowego

§ 24. 1. Organ wnioskujący podejmuje prace nad projektem dokumentu rządowego, w szczególności jeżeli opracowanie danego dokumentu wynika z obowiązujących przepisów lub prowadzonych prac, w tym uwzględniających konsultacje publiczne zagadnień z danej dziedziny życia społeczno-gospodarczego.

2. Przed rozpoczęciem prac nad opracowaniem projektu aktu normatywnego organ wnioskujący dokonuje oceny przewidywanych skutków (kosztów i korzyści) społeczno-gospodarczych aktu normatywnego zgodnie z wytycznymi w zakresie dokonywania takiej oceny, jeżeli zostały ustalone przez Radę Ministrów lub jej organ pomocniczy. Zakres dokonywania oceny ustala się w zależności od przedmiotu i zasięgu oddziaływania projektowanego aktu normatywnego.

§ 25. 1. Rozpoczęcie prac nad opracowaniem projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia poprzedza złożenie wniosku o wprowadzenie projektu do właściwego wykazu prac legislacyjnych.

2. Rozpoczęcie prac nad opracowaniem projektu strategii, programu albo innego dokumentu rządowego dotyczącego planowanych działań Rady Ministrów poprzedza złożenie wniosku o wprowadzenie projektu do wykazu prac programowych Rady Ministrów.

3. Wniosek o wprowadzenie projektu do właściwego wykazu prac przedstawia się na formularzu, którego wzór Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

§ 26. Opracowanie projektu dokumentu rządowego następuje w trybie obowiązującym w urzędzie zapewniającym obsługę organu wnioskującego.

§ 27. 1. Projekt dokumentu rządowego oraz jego uzasadnienie, jeżeli jest sporządzane, powinny spełniać wymagania określone w przepisach odrębnych.

2. Projekt aktu normatywnego opracowuje się zgodnie z zasadami techniki prawodawczej, ustalonymi w odrębnym trybie.

3. Opracowanie projektu aktu normatywnego pod względem prawnym i redakcyjnym stwierdza swoim podpisem "za zgodność pod względem prawnym i redakcyjnym" kierownik właściwej w sprawach legislacji komórki organizacyjnej sprawującej obsługę organu wnioskującego.

§ 28. 1. Wraz z projektem aktu normatywnego organ wnioskujący opracowuje uzasadnienie projektu.

2. Uzasadnienie projektu dokumentu rządowego innego niż akt normatywny sporządza się w miarę potrzeby.

3. Uzasadnienie projektu aktu normatywnego powinno:

- 1) wyjaśniać potrzebę i cel wydania aktu;
- 2) przedstawiać rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana;
- 3) wykazywać różnicę między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym (przewidywane skutki prawne wejścia aktu w życie);
- 4) zawierać:
 - a) oświadczenie organu wnioskującego co do zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej,
 - b) ocenę organu wnioskującego, czy projekt aktu podlega notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

4. Do projektu dokumentu rządowego albo jego uzasadnienia, jeżeli jest sporządzane, dołącza się informację dotyczącą przedstawienia projektu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia.

§ 29. 1. Odrębną część uzasadnienia projektu aktu normatywnego stanowi ocena skutków regulacji, która przedstawia wyniki oceny przewidywanych skutków (kosztów i korzyści) społeczno-gospodarczych aktu normatywnego, o której mowa w § 24 ust. 2, zwana dalej „OSR”.

2. OSR zawiera:

- 1) wskazanie podmiotów, na które oddziałuje projektowany akt normatywny;
- 2) informacje na temat prowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania, w tym o obowiązku zasięgnięcia opinii określonych podmiotów wynikającym z przepisów odrębnych;
- 3) przedstawienie wyników analizy wpływu projektowanego aktu normatywnego w szczególności na:
 - a) podmioty, o których mowa w pkt 1,
 - b) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego,
 - c) rynek pracy,
 - d) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców,
 - e) sytuację i rozwój regionalny;
- 4) wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego;
- 5) wskazanie źródeł danych i zastosowanych metod obliczeń.

3. OSR projektu ustawy albo projektu rozporządzenia, który nie został przedstawiony do konsultacji publicznych, zawiera dodatkowo omówienie rezygnacji z prowadzenia konsultacji publicznych ze wskazaniem przyczyn rezygnacji.

4. Organ wnioskujący w toku prac nad projektem aktualizuje informacje zawarte w OSR.

5. OSR przedstawia się na formularzu, którego wzór Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

§ 30. 1. Koordynację sporządzania OSR zapewnia Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

2. Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów może sporządzić OSR do projektu dokumentu rządowego opracowanego przez inny organ wnioskujący, jeżeli ze względu na

wagę dokumentu uzna to za uzasadnione lub jeżeli sporządzenie takiego OSR poleci mu Prezes Rady Ministrów.

3. Na wniosek Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów organ wnioskujący sporządza OSR do projektu dokumentu rządowego innego niż akt normatywny. Przepisy dotyczące dokonywania oceny przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych oraz sporządzania i oceny OSR projektu aktu normatywnego stosuje się odpowiednio.

§ 31. 1. W przypadku projektu ustawy mającej na celu wdrożenie prawa Unii Europejskiej, zwanego dalej "projektem ustawy dostosowawczej", organ wnioskujący dołącza do projektu dodatkowo:

- 1) tabelaryczne zestawienie przepisów prawa Unii Europejskiej, których wdrożenie jest celem projektu ustawy dostosowawczej, oraz projektowanych przepisów prawa polskiego, zwane dalej "tabelą zgodności";
- 2) wyjaśnienie określające przyczyny wejścia w życie ustawy lub niektórych jej przepisów w danym terminie oraz zawierające informacje, czy proponowany termin wejścia w życie uwzględnia wymogi w zakresie terminów wdrożenia przepisów prawa Unii Europejskiej, zwane dalej "wyjaśnieniem terminu wejścia w życie ustawy dostosowawczej".

2. Projekt ustawy dostosowawczej może zawierać przepisy wykraczające poza cel wdrożenia prawa Unii Europejskiej wyłącznie w szczególnie uzasadnionych przypadkach. W takim przypadku organ wnioskujący dołącza do projektu dodatkowo tabelaryczne zestawienie projektowanych przepisów ustawy, które wykraczają poza cel wdrożenia prawa Unii Europejskiej, wraz z wyjaśnieniem niezbędności ich objęcia tym projektem, zwane dalej "odwróconą tabelą zgodności".

Rozdział 3

Uzgodnienia, konsultacje publiczne i opiniowanie projektu dokumentu rządowego

§ 32. Skierowanie do uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania projektu dokumentu rządowego, który podlega wpisowi do wykazu prac legislacyjnych albo wykazu prac programowych Rady Ministrów, może nastąpić po wpisaniu projektu do danego wykazu.

§ 33. 1. Na wniosek Rady Ministrów lub jej organu pomocniczego, skierowanie do uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania projektu aktu normatywnego może nastąpić po ocenie OSR przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

2. Projekt aktu normatywnego do oceny OSR kieruje organ wnioskujący.

3. Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ocenia OSR, w szczególności pod względem jej zakresu i zakresu prowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania, oraz przedstawia stanowisko dotyczące tej oceny w terminie 7 dni.

4. W uzasadnionych przypadkach, jeżeli termin określony w ust. 3 jest niewystarczający do oceny OSR, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów informuje o tym organ wnioskujący w terminie, o którym mowa w ust. 3, wskazując równocześnie termin przedstawienia stanowiska.

5. Nieprzedstawienie stanowiska w terminie określonym w ust. 3 albo wskazanym zgodnie z ust. 4 jest równoznaczne z przedstawieniem pozytywnej oceny OSR.

§ 34. 1. W przypadku zgłoszenia przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów uwag do OSR, organ wnioskujący w szczególności wprowadza poprawki do OSR lub kieruje projekt do dodatkowych konsultacji publicznych lub opiniowania albo zajmuje stanowisko wobec zgłoszonych uwag.

2. Stanowisko Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów dotyczące oceny OSR albo informację o nieprzedstawieniu takiego stanowiska w terminie organ wnioskujący dołącza do projektu aktu normatywnego kierowanego do uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania.

§ 35. Uzgodnienia, konsultacje publiczne i opiniowanie projektu dokumentu rządowego prowadzi organ wnioskujący.

§ 36. 1. Projekt dokumentu rządowego podlega uzgodnieniom z członkami Rady Ministrów oraz Szefem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

2. Projekt założeń projektu ustawy oraz projekt aktu normatywnego podlegają również uzgodnieniom pod względem prawnym z Rządowym Centrum Legislacji.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do projektu innego dokumentu rządowego, z którego wynikają zamierzenia legislacyjne Rady Ministrów.

4. W przypadkach określonych w odrębnych przepisach projekt dokumentu rządowego podlega uzgodnieniom ze wskazanymi w tych przepisach organami lub podmiotami, których zakresu działania dotyczy projekt.

§ 37. 1. Organ wnioskujący, biorąc pod uwagę treść projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia, a także uwzględniając inne okoliczności, w tym znaczenie projektu oraz przewidywane skutki społeczne i ekonomiczne, stopień jego złożoności oraz jego pilność, przedstawia projekt do konsultacji publicznych, w tym może

skierować projekt do organizacji społecznych lub innych zainteresowanych podmiotów albo instytucji w celu przedstawienia ich stanowiska, uwzględniając wytyczne w zakresie prowadzenia konsultacji publicznych, jeżeli zostały ustalone przez Radę Ministrów lub jej organ pomocniczy.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do projektów dokumentów rządowych innych niż wymienione w ust. 1.

§ 38. 1. Projekt założeń projektu ustawy lub projekt aktu normatywnego o szczególnie istotnych skutkach prawnych, społecznych lub ekonomicznych przekazuje się do zaopiniowania przez Radę Legislacyjną przy Prezesie Rady Ministrów. W celu uzyskania opinii organ wnioskujący występuje z wnioskiem do Prezesa Rządowego Centrum Legislacji o skierowanie projektu do zaopiniowania przez Radę Legislacyjną.

2. Prezes Rady Ministrów, Przewodniczący Stałego Komitetu Rady Ministrów, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Prezes Rządowego Centrum Legislacji lub Sekretarz Rady Ministrów mogą skierować projekt do zaopiniowania przez Radę Legislacyjną z własnej inicjatywy. O skierowaniu projektu do zaopiniowania informuje się organ wnioskujący.

§ 39. 1. W przypadkach określonych w odrębnych przepisach projekt dokumentu rządowego przekazuje się do zaopiniowania wskazanym w tych przepisach organom lub podmiotom, w szczególności projekt, którego przepisy dotyczą problematyki objętej zakresem działania komisji wspólnej Rządu i przedstawicieli samorządu terytorialnego, kościołów, partnerów społecznych lub innych podmiotów, przekazuje się do zaopiniowania właściwej komisji wspólnej.

2. Organ wnioskujący może skierować projekt dokumentu rządowego do zaopiniowania przez organy administracji rządowej lub inne organy i instytucje państwowe, których zakresu działania dotyczy projekt.

§ 40. 1. Organ wnioskujący, kierując projekt dokumentu rządowego do uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania wskazuje termin do zajęcia stanowiska.

2. Jeżeli termin do zajęcia stanowiska nie wynika z przepisów odrębnych, organ wnioskujący wyznacza go, biorąc pod uwagę przedmiot, zakres i objętość projektu dokumentu rządowego oraz pilność sprawy.

3. Wyznaczenie terminu do zajęcia stanowiska krótszego niż 7 dni wymaga szczegółowego uzasadnienia.

4. Nieprzedstawienie stanowiska w wyznaczonym terminie jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu lub przedstawieniem opinii pozytywnej.

§ 41. W ramach uzgodnień członek Rady Ministrów przedstawia stanowisko do dokumentu rządowego w granicach wynikających z zakresu swojego działania.

§ 42. 1. W ramach uzgodnień projektu aktu normatywnego:

- 1) Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów zajmuje dodatkowo stanowisko dotyczące oceny OSR, w szczególności pod względem jej zakresu i zakresu prowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania, chyba że ocena taka została dokonana zgodnie z § 33; przepis § 34 ust. 1 stosuje się odpowiednio;
- 2) minister właściwy do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej przedstawia dodatkowo opinię o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.

2. W przypadku projektu ustawy dostosowawczej, w opinii, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wskazuje się również przepisy projektu, które wykraczają poza cel wdrożenia prawa Unii Europejskiej.

§ 43. Organ wnioskujący zajmuje stanowisko wobec:

- 1) uwag zgłoszonych w ramach uzgodnień projektu;
- 2) uwag zgłoszonych w opinii o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej;
- 3) opinii Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów;
- 4) opinii innych podmiotów, do których skierował projekt do zaopiniowania.

§ 44. 1. Organ wnioskujący może zorganizować konferencję uzgodnieniową, jeżeli uzna, że jej przeprowadzenie przyczyni się do właściwego prowadzenia uzgodnień lub opiniowania projektu dokumentu rządowego, w szczególności w przypadku zgłoszenia do projektu licznych uwag.

2. Organ wnioskujący zaprasza do udziału w konferencji uzgodnieniowej przedstawicieli organów administracji rządowej i podmiotów, którym przekazał projekt do zaopiniowania, które zgłosiły uwagi do projektu dokumentu rządowego.

3. Wraz z zaproszeniem na konferencję uzgodnieniową organ wnioskujący przekazuje zestawienie zgłoszonych uwag, w którym przedstawia stanowisko wobec uwag, wskazując co najmniej na ich uwzględnienie, nieuwzględnienie albo konieczność wyjaśnienia. W takim przypadku organ wnioskujący nie ma obowiązku przedstawiania odrębnego stanowiska, o którym mowa w § 43 pkt 1 i 4, chyba że obowiązek taki wynika z odrębnych przepisów.

4. Zaproszenie wraz z zestawieniem zgłoszonych uwag przekazuje się nie później niż na 3 dni przed dniem konferencji uzgodnieniowej.

§ 45. 1. Zaproszeni przedstawiciele organów administracji rządowej, które zgłosiły uwagi do projektu dokumentu rządowego, mają obowiązek wziąć udział w konferencji uzgodnieniowej. Organ wnioskujący może uznać brak uczestnictwa za odstąpienie od przedstawionych uwag.

2. Upoważnienie do udziału w konferencji uzgodnieniowej jest równoznaczne z upoważnieniem do przedstawienia wiążącego stanowiska organu lub podmiotu zgłaszającego uwagi do projektu dokumentu rządowego, w tym w szczególności uzgodnienia jego treści w całości.

§ 46. 1. Konferencji uzgodnieniowej przewodniczy przedstawiciel organu wnioskującego.

2. Organ wnioskujący może zwrócić się do Prezesa Rady Ministrów, za pośrednictwem Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, o przeprowadzenie konferencji uzgodnieniowej przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów. Konferencji przewodniczy wówczas członek Rady Ministrów wyznaczony przez Prezesa Rady Ministrów, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów albo sekretarz lub podsekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

§ 47. Jeżeli organ wnioskujący uzna, że przyczyni się to do właściwego prowadzenia konsultacji publicznych, może:

- 1) zaprosić przedstawicieli organów lub podmiotów przedstawiających stanowisko w ramach konsultacji publicznych do udziału w konferencji uzgodnieniowej;
- 2) zorganizować odrębną konferencję z udziałem przedstawicieli organów lub podmiotów, o których mowa w pkt 1.

§ 48. 1. Organ wnioskujący dokonuje zmian w tekście projektu dokumentu rządowego na podstawie przedstawionych stanowisk oraz ustaleń przyjętych w toku prowadzenia uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania projektu.

2. Zmieniony projekt dokumentu rządowego organ wnioskujący przedstawia:

- 1) organom administracji rządowej i innym podmiotom, do których był obowiązany przekazać projekt do uzgodnienia lub zaopiniowania - chyba że zakres zmian projektu jest nieznaczny;

2) podmiotom, którym przekazał projekt do zaopiniowania, oraz do których skierował projekt w celu przedstawienia stanowiska w ramach konsultacji publicznych - w przypadku wprowadzenia istotnych zmian w obszarze zainteresowania tych podmiotów.

3. Organ wnioskujący może przedstawić zmieniony projekt dokumentu rządowego do konsultacji publicznych zgodnie z § 37 ust. 1.

4. Uwagi organu administracji rządowej do zmienionego projektu dokumentu rządowego mogą odnosić się wyłącznie do zakresu, w jakim projekt został zmieniony albo w jakim projekt jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami.

5. Uwagi dotyczące spraw innych niż określone w ust. 4 organ wnioskujący może pozostawić bez rozpatrzenia.

6. Uwagi dotyczące spraw innych niż określone w ust. 4 mogą być rozpatrzone przez komitet Rady Ministrów właściwy do rozpatrywania określonych kategorii spraw, Stały Komitet Rady Ministrów albo Radę Ministrów wyłącznie za zgodą odpowiednio przewodniczącego danego komitetu albo Prezesa Rady Ministrów.

7. Do przekazywania zmienionego projektu dokumentu rządowego i zajmowania stanowisk stosuje się odpowiednio § 40 i § 41.

§ 49. 1. Uzgodnienie projektu dokumentu rządowego oznacza uzgodnienie treści projektu albo stwierdzenie rozbieżności stanowisk.

2. Organ wnioskujący rozstrzyga w sprawie uwag zgłoszonych w ramach konsultacji publicznych lub opiniowania projektu dokumentu rządowego.

3. Uwagi o charakterze legislacyjnym nie są traktowane jako rozbieżności. Organ wnioskujący rozstrzyga je w uzgodnieniu z Rządowym Centrum Legislacji albo pozostawia do rozpatrzenia przez komisję prawniczą.

§ 50. 1. Jeżeli w toku uzgodnień nie zostały usunięte rozbieżności stanowisk, organ wnioskujący w zakresie, w jakim nie doszło do uzgodnienia projektu i nie usunięto rozbieżności stanowisk, sporządza protokół rozbieżności.

2. Protokół rozbieżności zawiera w szczególności: wskazanie organu administracji rządowej, który zgłosił uwagę, przytoczenie treści zgłoszonej uwagi oraz stanowisko organu wnioskującego, w tym przedstawienie powodów nieuwzględnienia uwagi.

3. Do protokołu rozbieżności organ wnioskujący dołącza odrębne zestawienie nieuwzględnionych uwag zgłoszonych przez organy administracji publicznej, do których

organ wnioskujący skierował projekt dokumentu rządowego do zaopiniowania, wraz ze wskazaniem organu zgłaszającego uwagę i stanowiskiem organu wnioskującego.

§ 51. 1. Organ wnioskujący sporządza i dołącza do projektu dokumentu rządowego raport z konsultacji obejmujący:

- 1) omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania,
- 2) wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku,
- 3) przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

- a w toku dalszych prac nad projektem aktualizuje te informacje.

2. Omówienie wyników konsultacji publicznych i opiniowania wskazuje podmioty, które przedstawiły stanowisko lub opinię, oraz zawiera omówienie tych stanowisk lub opinii i odniesienie się do nich przez organ wnioskujący.

§ 52. 1. Z chwilą skierowania do uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia organ wnioskujący udostępnia projekt w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zwanym dalej "RPL".

2. Jeżeli projekt został skierowany do uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania w różnych terminach udostępnienie następuje z chwilą wykonania pierwszej z tych czynności.

3. Udostępnieniu w RPL podlegają również wszelkie dokumenty dotyczące prac nad projektem, w tym zgłoszenia podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Rozdział 4

Rozpatrzenie projektu dokumentu rządowego przez komitet Rady Ministrów właściwy do rozpatrywania określonych kategorii spraw

§ 53. Projekt dokumentu rządowego do rozpatrzenia przez komitet Rady Ministrów właściwy do rozpatrywania określonych kategorii spraw, zwany dalej "właściwym

komitetem", wnosi organ wnioskujący, chyba że przepisy regulujące tryb pracy danego komitetu stanowią inaczej.

§ 54. Projekt dokumentu rządowego wnosi się do rozpatrzenia za pośrednictwem sekretarza właściwego komitetu.

§ 55. Projekty dokumentów rządowych mieszczące się w zakresie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Komitecie do Spraw Europejskich (Dz. U. Nr 161, poz. 1277), mające szczególne znaczenie w zakresie realizacji polityki państwa, prawa krajowego, budżetu państwa lub gospodarki, do których rozpatrywania i rozstrzygania Komitet do Spraw Europejskich został upoważniony w uchwale Rady Ministrów wydanej na podstawie tych przepisów, są rozpatrywane przez Stały Komitet Rady Ministrów przed rozpatrzeniem przez Komitet do Spraw Europejskich.

§ 56. 1. Właściwy komitet rozpatruje projekt dokumentu rządowego w trybie określonym w regulaminie swojej pracy lub w akcie o utworzeniu właściwego komitetu.

2. Właściwy komitet rozpatruje projekt dokumentu rządowego, w szczególności rozbieżności stanowisk ujęte w protokole rozbieżności, w zakresie objętym właściwością danego komitetu.

§ 57. Sekretarz właściwego komitetu udostępnia w RPL projekt założeń projektu ustawy, projekt ustawy oraz projekt rozporządzenia wniesiony do rozpatrzenia przez komitet, wraz z wszelkimi dokumentami dotyczącymi prac nad projektem.

Rozdział 5

Rozpatrzenie projektu dokumentu rządowego przez Stały Komitet Rady Ministrów

§ 58. Projekt dokumentu rządowego wnosi się do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów po przeprowadzeniu uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania projektu oraz, w przypadku projektu dokumentu rządowego regulującego sprawy objęte zakresem działania właściwego komitetu, po rozpatrzeniu projektu przez właściwy komitet lub komitety, z uwzględnieniem § 55.

§ 59. Projekt dokumentu rządowego do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów wnosi organ wnioskujący.

§ 60. 1. Projekt dokumentu rządowego wnosi się do rozpatrzenia za pośrednictwem Sekretarza Stałego Komitetu Rady Ministrów.

2. Wniosek o rozpatrzenie projektu dokumentu rządowego powinien, w sposób możliwie zwięzły, określać jego istotę i cel oraz inne okoliczności mające istotny wpływ na podjęcie rozstrzygnięcia lub wyrażenie opinii przez Stały Komitet Rady Ministrów.

3. Do wniosku o rozpatrzenie projektu dokumentu rządowego przez Stały Komitet Rady Ministrów dołącza się:

- 1) tekst projektu wraz z jego uzasadnieniem, w tym OSR, oraz raportem z konsultacji; w przypadku projektu, do którego nie jest sporządzana OSR, dołącza się informację o przewidywanych skutkach społecznych i ekonomicznych;
- 2) w przypadku projektu ustawy, informację o opracowaniu projektu na podstawie założeń projektu ustawy albo bez uprzedniego przyjęcia założeń;
- 3) informację o pozycji projektu dokumentu rządowego we właściwym wykazie prac legislacyjnych lub wykazie prac programowych Rady Ministrów oraz o terminie planowanego przyjęcia tego projektu, jeżeli termin został określony;
- 4) informację o wynikach przeprowadzonych uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania;
- 5) protokół rozbieżności - jeżeli rozbieżności stanowisk nie zostały usunięte w toku uzgodnień;
- 6) opinię o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej i stanowisko organu wnioskującego w przypadku nieuwzględnienia uwag przedstawionych w tej opinii;
- 7) opinię Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów wraz ze stanowiskiem organu wnioskującego;
- 8) ustosunkowanie się organu wnioskującego do opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz opinii innych podmiotów, do których skierował projekt do zaopiniowania;
- 9) tabelę zgodności, odwróconą tabelę zgodności oraz wyjaśnienie terminu wejścia w życie ustawy dostosowawczej - w przypadku projektu ustawy dostosowawczej;
- 10) informację na temat ustaleń Komitetu do Spraw Europejskich;
- 11) jeżeli projekt ustawy przewiduje wydanie aktów wykonawczych - projekty takich aktów o podstawowym znaczeniu dla proponowanej regulacji, a w przypadku projektu ustawy dostosowawczej - projekty aktów wykonawczych, których obowiązek wydania przewiduje projekt ustawy;
- 12) zgłoszenia podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa;

13) opinie, analizy i inne materiały wymagane lub niezbędne ze względu na przedmiot projektu.

§ 61. 1. Jeżeli projekt dokumentu rządowego nie spełnia wymagań określonych w § 60, Sekretarz Stałego Komitetu Rady Ministrów może wystąpić do organu wnioskującego o usunięcie braków formalnych projektu lub o jego uzupełnienie w wyznaczonym terminie.

2. Jeżeli do projektu nie dołączono opinii o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej, Sekretarz Stałego Komitetu Rady Ministrów może wystąpić do ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej o przekazanie opinii temu Komitetowi, za jego pośrednictwem. Opinię zawierającą uwagi do projektu Sekretarz Stałego Komitetu Rady Ministrów przekazuje organowi wnioskującemu, który ma obowiązek przedstawić stanowisko w przypadku nieuwzględnienia uwag przedstawionych w tej opinii.

3. Jeżeli braki projektu dokumentu rządowego nie zostały usunięte lub projekt nie został uzupełniony Sekretarz Stałego Komitetu Rady Ministrów może zwrócić projekt organowi wnioskującemu.

4. Za zgodą Przewodniczącego Stałego Komitetu Rady Ministrów, Komitet ten może rozpatrzyć projekt dokumentu rządowego niespełniający wymagań określonych w § 60.

§ 62. Sekretarz Stałego Komitetu Rady Ministrów przekazuje wniesiony projekt dokumentu rządowego osobom wchodzącym w skład Stałego Komitetu Rady Ministrów oraz stałym uczestnikom posiedzeń tego Komitetu, nie później niż 7 dni przed dniem posiedzenia, na którym ma on zostać rozpatrzony. W uzasadnionych przypadkach termin może zostać skrócony za zgodą Przewodniczącego Stałego Komitetu Rady Ministrów.

§ 63. 1. Uwagi do projektu dokumentu rządowego mają prawo zgłosić osoby wchodzące w skład Stałego Komitetu Rady Ministrów oraz stali uczestnicy posiedzeń tego Komitetu.

2. Uwagi do projektu wnosi się za pośrednictwem Sekretarza Stałego Komitetu Rady Ministrów.

3. Sekretarz Stałego Komitetu Rady Ministrów wyznacza termin zgłaszania uwag. Termin nie może kończyć się później niż o godzinie 20⁰⁰ na dwa dni przed terminem posiedzenia, na którym projekt ma być rozpatrzony.

4. Organ wnioskujący przed posiedzeniem Stałego Komitetu Rady Ministrów ustosunkowuje się na piśmie do uwag zgłoszonych do projektu, nie później niż do godziny

14⁰⁰ dnia poprzedzającego termin posiedzenia tego Komitetu, pod rygorem skierowania projektu do rozpatrzenia na kolejne posiedzenie Stałego Komitetu Rady Ministrów.

§ 64. Projekt dokumentu rządowego referuje na posiedzeniu Przewodniczący Stałego Komitetu Rady Ministrów lub przedstawiciel organu wnioskującego.

§ 65. 1. Na posiedzeniu Stałego Komitetu Rady Ministrów rozpatrzeniu podlegają:

- 1) rozbieżności stanowisk ujęte w protokole rozbieżności;
- 2) uwagi zgłoszone do projektu dokumentu rządowego w terminie ustalonym przez Sekretarza Stałego Komitetu Rady Ministrów .

2. Za zgodą Przewodniczącego Stałego Komitetu Rady Ministrów na posiedzeniu Stałego Komitetu Rady Ministrów rozpatrzeniu podlegają:

- 1) na umotywowany wniosek organu zgłaszającego - uwagi do projektu dokumentu rządowego w toku uzgodnień wycofane albo uzgodnione;
- 2) uwagi do projektu dokumentu rządowego zgłoszone po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, lub na posiedzeniu Stałego Komitetu Rady Ministrów, jeżeli projekt był przekazany osobom wchodzącym w skład Stałego Komitetu Rady Ministrów i stałym uczestnikom jego posiedzeń na mniej niż 7 dni przed datą posiedzenia, na którym jest on rozpatrywany.

3. W przypadku zgłoszenia - po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, lub na posiedzeniu Stałego Komitetu Rady Ministrów - uwag do projektu dokumentu rządowego przekazanego członkom Stałego Komitetu Rady Ministrów i stałym uczestnikom jego posiedzeń nie później niż 7 dni przed datą posiedzenia, na którym jest on rozpatrywany, Przewodniczący Stałego Komitetu Rady Ministrów kieruje projekt do rozpatrzenia na kolejne posiedzenie tego Komitetu lub decyduje o nierozpatrywaniu zgłoszonych uwag.

4. Na posiedzeniu Stałego Komitetu Rady Ministrów nie podlegają rozpatrzeniu uwagi o charakterze legislacyjnym lub redakcyjnym. Uwagi te Sekretarz Stałego Komitetu Rady Ministrów przekazuje odpowiednio Rządowemu Centrum Legislacji lub właściwym komórkom organizacyjnym Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

§ 66. Do czasu rozpoczęcia rozpatrzenia projektu dokumentu rządowego przez Stały Komitet Rady Ministrów organ wnioskujący może wycofać projekt z rozpatrzenia przez ten Komitet.

§ 67. 1. Po rozpatrzeniu projektu dokumentu rządowego Stały Komitet Rady Ministrów:

- 1) przyjmuje projekt bez zmian i rekomenduje go Radzie Ministrów;

- 2) przyjmuje projekt ze zmianami i rekomenduje go Radzie Ministrów;
- 3) rekomenduje Radzie Ministrów odrzucenie projektu;
- 4) wyraża opinię o projekcie.

2. W przypadku, o którym mowa w § 55, rekomendacje, o których mowa w ust. 1, Stały Komitet Rady Ministrów wydaje Komitetowi do Spraw Europejskich.

3. W przypadku projektów dokumentów rządowych o charakterze informacyjnym, w zakresie których nie są podejmowane rozstrzygnięcia, rekomendacje, o których mowa w ust. 1, dotyczą rozesłania projektu członkom Rady Ministrów do wiadomości.

4. Stały Komitet Rady Ministrów może również rozstrzygnąć o ponownym rozpatrzeniu projektu po spełnieniu określonych wymogów lub w innym terminie, a w szczególności może:

- 1) zobowiązać organ wnioskujący do przeprowadzenia uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania, lub do opracowania i wniesienia do rozpatrzenia w określonym terminie nowego tekstu projektu albo dokonania w nim niezbędnych zmian i uzupełnień;
- 2) skierować projekt do zaopiniowania przez Radę Legislacyjną przy Prezesie Rady Ministrów lub wskazany organ wewnętrzny Rady Ministrów.

§ 68. 1. Przewodniczący Stałego Komitetu Rady Ministrów albo działający z jego upoważnienia Sekretarz Stałego Komitetu Rady Ministrów może, na wniosek organu wnioskującego albo z inicjatywy własnej, zarządzić rozpatrzenie projektu dokumentu rządowego w drodze korespondencyjnego uzgodnienia stanowisk.

2. Kierując projekt do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów w trybie, o którym mowa w ust. 1, Sekretarz tego Komitetu wyznacza termin do zajęcia stanowiska.

3. Wyznaczenie terminu krótszego niż jeden dzień, a w przypadku projektu założeń projektu ustawy lub projektu aktu normatywnego - 3 dni, jest dopuszczalne wyłącznie w szczególnie uzasadnionych przypadkach.

4. Projekt dokumentu rządowego skierowany do rozpatrzenia w trybie, o którym mowa w ust. 1, uważa się za przyjęty, jeżeli w wyznaczonym terminie nie zgłoszono uwag do projektu. W razie zgłoszenia uwag, które nie zostaną uwzględnione lub wyjaśnione, projekt dokumentu rządowego wymaga rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów na posiedzeniu. Przepis § 65 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

5. Na najbliższym posiedzeniu Stałego Komitetu Rady Ministrów Sekretarz tego Komitetu informuje osoby wchodzące w skład Komitetu oraz stałych uczestników jego

posiedzeń o przyjęciu przez Stały Komitet Rady Ministrów projektu dokumentu rządowego w trybie, o którym mowa w ust. 1.

6. Sekretarz Stałego Komitetu Rady Ministrów rejestruje projekty dokumentów rządowych przyjęte przez Stały Komitet Rady Ministrów w trybie, o którym mowa w ust. 1.

§ 69. 1. Jeżeli do projektu kierowanego do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów został dołączony protokół rozbieżności, Komitet ten, podejmując działania w celu usunięcia rozbieżności, nie jest związany ustaleniami przyjętymi w toku uzgodnień i w razie nieusunięcia rozbieżności może przejąć sprawę do prowadzenia, jako organ wnioskujący, w imieniu którego działa Przewodniczący tego Komitetu.

2. W razie przejęcia sprawy do prowadzenia wniosek Przewodniczącego Stałego Komitetu Rady Ministrów o rozpatrzenie projektu przez Radę Ministrów wymaga szczegółowego omówienia nieusuniętych rozbieżności, ze wskazaniem ich przyczyn, przedstawienia stanowiska osób wchodzących w skład Komitetu oraz sformułowania jednoznacznej propozycji rozstrzygnięcia sprawy przez Radę Ministrów.

3. Rządowe Centrum Legislacji w porozumieniu z Sekretarzem Stałego Komitetu Rady Ministrów ustala pod względem prawnym treść propozycji, o której mowa w ust. 2.

§ 70. Sekretarz Stałego Komitetu Rady Ministrów udostępnia w RPL projekt założeń projektu ustawy, projekt ustawy oraz projekt rozporządzenia wniesiony do rozpatrzenia przez Komitet, wraz z wszelkimi dokumentami dotyczącymi prac nad projektem.

Rozdział 6

Rozpatrzenie projektu ustawy i projektu rozporządzenia przez komisję prawniczą

§ 71. Przed wniesieniem projektu ustawy albo projektu rozporządzenia do rozpatrzenia przez Radę Ministrów organ wnioskujący kieruje projekt do Rządowego Centrum Legislacji, z wnioskiem o rozpatrzenie przez komisję prawniczą.

§ 72. 1. Projekt ustawy oraz projekt rozporządzenia kierowany do rozpatrzenia przez komisję prawniczą uwzględnia ustalenia właściwych komitetów i Stałego Komitetu Rady Ministrów.

2. Do projektu dołącza się:

- 1) uzasadnienie wraz z OSR;
- 2) opinię o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej;

3) jeżeli projekt ustawy przewiduje wydanie aktów wykonawczych - projekty takich aktów o podstawowym znaczeniu dla proponowanej regulacji, a w przypadku projektu ustawy dostosowawczej – projekty aktów wykonawczych, których obowiązek wydania przewiduje projekt ustawy.

3. Jeżeli projekt nie spełnia wymogów określonych w ust. 1 lub 2, Prezes Rządowego Centrum Legislacji może wystąpić do organu wnioskującego o jego uzupełnienie w wyznaczonym terminie, a jeżeli projekt nie zostanie uzupełniony - zwrócić projekt organowi wnioskującemu.

§ 73. 1. Prezes Rządowego Centrum Legislacji ustala skład komisji prawniczej, wskazując ministerstwa i urzędy centralne, których przedstawiciele mają obowiązek wziąć udział w posiedzeniu komisji prawniczej.

2. W uzasadnionych przypadkach Prezes Rządowego Centrum Legislacji może zaprosić do udziału w posiedzeniu komisji prawniczej przedstawicieli innych urzędów lub instytucji niż wskazane w ust. 1.

3. Upoważnienie do udziału w posiedzeniu komisji prawniczej jest równoznaczne z upoważnieniem do uzgodnienia wszelkich zagadnień redakcyjnych lub prawnych, które mogą wyłonić się w trakcie rozpatrywania projektu.

§ 74. Komisji prawniczej przewodniczy pracownik Rządowego Centrum Legislacji wyznaczony przez Prezesa.

§ 75. 1. Komisja prawnicza ocenia projekt ustawy oraz projekt rozporządzenia pod względem prawnym i redakcyjnym, w szczególności: zgodność przepisów projektu z obowiązującym systemem prawa i zasadami techniki prawodawczej, uwzględnienie opinii Rady Legislacyjnej oraz poprawność językową.

2. Zagadnienia prawne, które wyłoniły się w trakcie rozpatrywania projektu, komisja prawnicza rozstrzyga w drodze uzgodnienia. W razie nieuzgodnienia rozstrzygnięcia przewodniczący może:

- 1) samodzielnie rozstrzygnąć zagadnienie prawne;
- 2) poddać zagadnienie prawne pod głosowanie i rozstrzygnąć je z uwzględnieniem opinii większości członków komisji prawniczej.

3. Zagadnienia prawne dotyczące zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej, na wniosek przewodniczącego, rozstrzyga przedstawiciel urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

4. Zagadnienia legislacyjne, które wyłoniły się w trakcie rozpatrywania projektu, rozstrzyga przewodniczący komisji prawniczej.

§ 76. W wyniku prac komisja prawnicza ustala brzmienie projektu ustawy oraz projektu rozporządzenia pod względem prawnym i redakcyjnym.

§ 77. Z posiedzenia komisji prawniczej sporządza się protokół obejmujący jej ustalenia, które mogą w szczególności mieć formę tekstu projektu z naniesionymi poprawkami.

§ 78. 1. W uzasadnionych przypadkach Prezes Rządowego Centrum Legislacji może zwolnić projekt ustawy albo projekt rozporządzenia z obowiązku rozpatrzenia przez komisję prawniczą, w tym z zastrzeżeniem wprowadzenia określonych poprawek.

2. Przed wyznaczeniem posiedzenia komisji prawniczej albo zwolnieniem projektu z obowiązku rozpatrzenia przez komisję Prezes Rządowego Centrum Legislacji może przedstawić organowi wnioskującemu stanowisko zawierające uwagi do projektu.

§ 79. 1. Organ wnioskujący sporządza tekst projektu uwzględniający:

- 1) ustalenia dokonane przez komisję prawniczą albo
- 2) poprawki, o których mowa w § 78 ust. 1.

2. Na wniosek Prezesa Rządowego Centrum Legislacji organ wnioskujący przesyła projekt do Rządowego Centrum Legislacji, w celu weryfikacji:

- 1) zgodności projektu z ustaleniami komisji prawniczej albo
- 2) poprawności wprowadzenia w projekcie poprawek, o których mowa w § 78 ust. 1.

§ 80. Rządowe Centrum Legislacji udostępnia w RPL projekt ustawy oraz projekt rozporządzenia skierowany z wnioskiem o rozpatrzenie przez komisję prawniczą, wraz z wszelkimi dokumentami dotyczącymi prac nad projektem.

Rozdział 7

Rozpatrzenie projektu dokumentu rządowego przez Radę Ministrów

§ 81. 1. Projekt dokumentu rządowego do rozpatrzenia przez Radę Ministrów wnosi organ wnioskujący.

2. Projekt dokumentu rządowego wnosi się do rozpatrzenia przez Radę Ministrów po jego rozpatrzeniu przez Stały Komitet Rady Ministrów, a w przypadku projektu ustawy i projektu rozporządzenia - po rozpatrzeniu przez komisję prawniczą.

3. Wnosząc projekt dokumentu rządowego do rozpatrzenia przez Radę Ministrów, organ wnioskujący przekazuje go do wiadomości Przewodniczącemu Stałego Komitetu Rady Ministrów.

§ 82. 1. Projekt dokumentu rządowego wnosi się do rozpatrzenia przez Radę Ministrów za pośrednictwem Sekretarza Rady Ministrów.

2. Sekretarz Rady Ministrów prowadzi rejestr projektów dokumentów rządowych wniesionych do rozpatrzenia przez Radę Ministrów.

§ 83. 1. Wniosek o rozpatrzenie projektu dokumentu rządowego powinien, w sposób możliwie zwięzły, określać jego istotę i cel oraz inne okoliczności mające istotny wpływ na podjęcie rozstrzygnięcia przez Radę Ministrów.

2. Organ wnioskujący wskazuje zmiany projektu dokumentu rządowego wprowadzone po rozpatrzeniu projektu przez Stały Komitet Rady Ministrów i przedstawia przyczyny ich wprowadzenia.

3. Do wniosku o rozpatrzenie projektu dokumentu rządowego przez Radę Ministrów dołącza się:

- 1) tekst projektu wraz z jego uzasadnieniem, w tym OSR, oraz raportem z konsultacji; w przypadku projektu, do którego nie jest sporządzana OSR, dołącza się informację o przewidywanych skutkach społecznych i ekonomicznych;
- 2) informację o wynikach przeprowadzonych uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania;
- 3) protokół rozbieżności - jeżeli rozbieżności stanowisk nie zostały usunięte w toku uzgodnień ani w toku prac właściwych komitetów lub Stałego Komitetu Rady Ministrów;
- 4) opinię o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej i stanowisko organu wnioskującego w przypadku nieuwzględnienia uwag przedstawionych w tej opinii;
- 5) opinię Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów wraz ze stanowiskiem organu wnioskującego;
- 6) ustosunkowanie się organu wnioskującego do opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz opinii innych podmiotów, do których skierował projekt do zaopiniowania;
- 7) tabelę zgodności, odwróconą tabelę zgodności oraz wyjaśnienie terminu wejścia w życie ustawy dostosowawczej - w przypadku projektu ustawy dostosowawczej;

- 8) informację o rozpatrzeniu projektu przez komisję prawniczą albo zwolnieniu projektu z obowiązku rozpatrzenia przez komisję prawniczą;
- 9) jeżeli projekt ustawy przewiduje wydanie aktów wykonawczych - projekty takich aktów o podstawowym znaczeniu dla proponowanej regulacji, a w przypadku projektu ustawy dostosowawczej – projekty aktów wykonawczych, których obowiązek wydania przewiduje projekt ustawy;
- 10) zgłoszenia podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa;
- 11) opinie, analizy i inne materiały wymagane lub niezbędne ze względu na przedmiot projektu.

§ 84. 1. Jeżeli projekt dokumentu rządowego nie spełnia wymagań określonych w § 83, Sekretarz Rady Ministrów może wystąpić do organu wnioskującego o usunięcie braków formalnych projektu lub o jego uzupełnienie w wyznaczonym terminie.

2. Jeżeli do projektu nie dołączono opinii o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej, Sekretarz Rady Ministrów może wystąpić do ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej o przekazanie tej opinii Radzie Ministrów, za jego pośrednictwem. Opinię zawierającą uwagi do projektu Sekretarz Rady Ministrów przekazuje organowi wnioskującemu, który ma obowiązek przedstawić stanowisko w przypadku nieuwzględnienia uwag przedstawionych w tej opinii.

3. Jeżeli braki projektu dokumentu rządowego nie zostały usunięte lub projekt nie został uzupełniony, Sekretarz Rady Ministrów może zwrócić projekt organowi wnioskującemu.

4. Za zgodą Prezesa Rady Ministrów, Rada Ministrów może rozpatrzyć projekt dokumentu rządowego niespełniający wymagań określonych w § 83.

§ 85. Sekretarz Rady Ministrów przekazuje członkom Rady Ministrów oraz stałym uczestnikom posiedzeń Rady Ministrów i Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji wniesiony projekt dokumentu rządowego, nie później niż 7 dni przed dniem posiedzenia, na którym ma on zostać rozpatrzony. W uzasadnionych przypadkach termin może zostać skrócony za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

§ 86. 1. Uwagi do projektu dokumentu rządowego mają prawo zgłosić członkowie Rady Ministrów i Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz Prezes Rządowego Centrum Legislacji.

2. Uwagi do projektu wnosi się za pośrednictwem Sekretarza Rady Ministrów.

3. Organ wnioskujący przed posiedzeniem Rady Ministrów ustosunkowuje się do uwag zgłoszonych do projektu.

§ 87. Projekt dokumentu rządowego referuje na posiedzeniu Rady Ministrów Prezes Rady Ministrów lub organ wnioskujący. W uzasadnionych przypadkach Prezes Rady Ministrów może powierzyć referowanie projektu przedstawicielowi organu wnioskującego.

§ 88. 1. Na posiedzeniu Rady Ministrów rozpatrzeniu podlegają:

- 1) rozbieżności stanowisk ujęte w protokole rozbieżności;
- 2) uwagi zgłoszone do projektu dokumentu rządowego nie później niż do godziny 12⁰⁰ dnia poprzedzającego termin posiedzenia Rady Ministrów.

2. Za zgodą Prezesa Rady Ministrów na posiedzeniu Rady Ministrów rozpatrzeniu podlegają:

- 1) na umotywowany wniosek organu zgłaszającego - uwagi rozpatrywane w toku prac Stałego Komitetu Rady Ministrów i wycofane albo uzgodnione, a także uwagi niedopuszczone do rozpatrzenia w toku prac tego Komitetu;
- 2) uwagi zgłoszone po upływie terminu określonego w ust. 1 pkt 2 oraz zgłoszone na posiedzeniu Rady Ministrów, z tym że wymogu uzyskania zgody nie stosuje się, jeżeli projekt był przekazany uczestnikom posiedzenia Rady Ministrów na mniej niż 7 dni przed dniem posiedzenia Rady Ministrów.

3. Na posiedzeniu Rady Ministrów nie podlegają rozpatrzeniu uwagi o charakterze legislacyjnym lub redakcyjnym. Uwagi te Sekretarz Rady Ministrów przekazuje odpowiednio Rządowemu Centrum Legislacji lub właściwym komórkom organizacyjnym Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

§ 89. Organ wnioskujący może wycofać projekt dokumentu rządowego z rozpatrzenia przez Radę Ministrów do czasu rozpoczęcia jego rozpatrzenia przez Radę Ministrów.

§ 90. 1. Po rozpatrzeniu projektu dokumentu rządowego Rada Ministrów:

- 1) przyjmuje projekt bez zmian;
- 2) przyjmuje projekt ze zmianami;
- 3) odrzuca projekt.

2. Rada Ministrów może również rozstrzygnąć o ponownym rozpatrzeniu projektu po spełnieniu określonych wymogów lub w innym terminie, a w szczególności może:

- 1) zobowiązać organ wnioskujący do przeprowadzenia uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania, lub do opracowania i wniesienia do rozpatrzenia w określonym terminie nowego tekstu projektu albo dokonania w nim niezbędnych zmian i uzupełnień;
- 2) skierować projekt do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów lub inny organ wewnętrzny Rady Ministrów, z określeniem terminu do zajęcia stanowiska lub zobowiązaniem Komitetu do przeprowadzenia uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania, lub opracowania i wniesienia do rozpatrzenia w określonym terminie nowego tekstu projektu albo dokonania w nim niezbędnych zmian i uzupełnień;
- 3) skierować projekt do zaopiniowania przez Radę Legislacyjną przy Prezesie Rady Ministrów lub wskazany organ wewnętrzny Rady Ministrów.

3. Projekty dokumentów rządowych o charakterze informacyjnym, co do których Rada Ministrów nie podejmuje rozstrzygnięć, Sekretarz Rady Ministrów rozsyła członkom Rady Ministrów do wiadomości.

§ 91. W przypadku dokumentu rządowego kierowanego do Sejmu lub Senatu Rada Ministrów przyjmując projekt, udziela jednocześnie upoważnienia członkowi Rady Ministrów do jej reprezentowania w toku prac parlamentarnych.

§ 92. 1. Prezes Rady Ministrów albo działający z jego upoważnienia Sekretarz Rady Ministrów może, na wniosek organu wnioskującego albo z inicjatywy własnej, zarządzić rozpatrzenie projektu dokumentu rządowego w trybie obiegowym.

2. Kierując projekt do rozpatrzenia przez Radę Ministrów w trybie obiegowym Sekretarz Rady Ministrów wyznacza termin do zajęcia stanowiska.

3. Wyznaczenie terminu krótszego niż jeden dzień, a w przypadku projektu założeń projektu ustawy lub projektu aktu normatywnego - 3 dni, jest dopuszczalne wyłącznie w szczególnie uzasadnionych przypadkach.

4. Projekt dokumentu rządowego skierowany do rozpatrzenia w trybie obiegowym uważa się za przyjęty, jeżeli w wyznaczonym terminie nie zgłoszono uwag do projektu. W razie zgłoszenia uwag, które nie zostaną uwzględnione lub wyjaśnione, projekt dokumentu rządowego wymaga rozpatrzenia przez Radę Ministrów na posiedzeniu. Przepis § 88 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5. Na najbliższym posiedzeniu Rady Ministrów Sekretarz Rady Ministrów informuje członków Rady Ministrów o przyjęciu projektu dokumentu rządowego w trybie obiegowym.

6. Sekretarz Rady Ministrów prowadzi rejestr dokumentów rządowych i spraw przyjętych lub rozstrzygniętych przez Radę Ministrów w trybie obiegowym.

§ 93. 1. Po przyjęciu projektu dokumentu rządowego przez Radę Ministrów Sekretarz Rady Ministrów powierza sporządzenie jego tekstu ostatecznego zgodnego z rozstrzygnięciami Rady Ministrów:

- 1) w przypadku projektu aktu normatywnego - Rządowemu Centrum Legislacji w uzgodnieniu z właściwą komórką organizacyjną Kancelarii Prezesa Rady Ministrów albo organowi wnioskującemu lub innemu organowi w uzgodnieniu z Rządowym Centrum Legislacji i właściwą komórką organizacyjną Kancelarii Prezesa Rady Ministrów;
- 2) w przypadku innych projektów - organowi wnioskującemu lub innemu organowi w uzgodnieniu z właściwą komórką organizacyjną Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

2. Sekretarz Rady Ministrów może zarządzić rozesłanie tekstu ostatecznego projektu dokumentu rządowego do członków Rady Ministrów w celu potwierdzenia, w wyznaczonym terminie nie dłuższym niż 3 dni, dokonanych po posiedzeniu Rady Ministrów dodatkowych uzgodnień dokumentu rządowego lub brzmienia przepisów, których ostateczną redakcję Sekretarz Rady Ministrów powierzył zgodnie z ust. 1. W przypadku nieuzyskania potwierdzenia projekt dokumentu rządowego może zostać skierowany ponownie do rozpatrzenia przez Radę Ministrów.

§ 94. Na wniosek organu wnioskującego albo z inicjatywy własnej Prezes Rady Ministrów może zarządzić ponowne rozpatrzenie dokumentu rządowego przez Radę Ministrów (reasumpcja).

§ 95. W przypadku projektu dokumentu rządowego podlegającego notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, członek Rady Ministrów przekazuje projekt koordynatorowi krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych w celu notyfikacji projektu w trybie i na zasadach określonych tymi przepisami.

§ 96. Organ wnioskujący, za pośrednictwem Sekretarza Rady Ministrów, kieruje dokument rządowy do podpisu Prezesa Rady Ministrów, jeżeli wymaga tego charakter dokumentu.

§ 97. Sekretarz Rady Ministrów udostępnia w RPL projekt założeń projektu ustawy, projekt ustawy albo projekt rozporządzenia Rady Ministrów wniesiony do rozpatrzenia przez Radę Ministrów, wraz z wszelkimi dokumentami dotyczącymi prac nad tymi projektami.

Rozdział 8

Tryb odrębny

§ 98. Prezes Rady Ministrów może zdecydować o odrębnym trybie postępowania z projektem dokumentu rządowego.

§ 99. Tryb odrębny może w szczególności polegać na:

- 1) powierzeniu opracowania, przeprowadzenia uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania oraz wniesienia projektu dokumentu rządowego do rozpatrzenia albo powierzeniu niektórych z tych czynności Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji lub właściwemu organowi wewnętrznemu Rady Ministrów;
- 2) określeniu szczególnych warunków opracowania, przeprowadzenia uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania oraz wniesienia do rozpatrzenia projektu dokumentu rządowego lub niektórych z tych czynności, w tym nałożeniu na organ wnioskujący obowiązku:
 - a) uprzedniego przedstawienia Radzie Ministrów, Prezesowi Rady Ministrów lub wskazanemu organowi wewnętrznemu Rady Ministrów założeń dokumentu rządowego innego niż projekt ustawy albo przedstawienia też dokumentu rządowego lub OSR w odniesieniu do projektu aktu normatywnego,
 - b) przedstawienia projektu dokumentu rządowego do zaopiniowania przez organy pomocnicze Prezesa Rady Ministrów, Rady Ministrów lub przez Radę Legislacyjną przy Prezesie Rady Ministrów;
- 3) rozpatrzeniu, gdy waga lub pilność sprawy wymaga niezwłocznego jej rozstrzygnięcia przez Radę Ministrów, projektu dokumentu rządowego, który nie spełnia wymogów określonych niniejszą uchwałą dla danego rodzaju dokumentu rządowego, lub wobec którego nie przeprowadzono wszystkich czynności określonych niniejszą uchwałą, w szczególności:
 - a) uzgodnień,
 - b) konsultacji publicznych,
 - c) opiniowania,

- d) rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów lub właściwy komitet,
 - e) rozpatrzenia przez komisję prawniczą;
- 4) skróceniu terminów przeprowadzania czynności określonych niniejszą uchwałą.

§ 100. O trybie odrębnym Prezes Rady Ministrów decyduje, wyrażając zgodę na umieszczenie projektu dokumentu rządowego w porządku obrad Rady Ministrów lub na jego rozpatrzenie w trybie obiegowym lub bezpośrednio na posiedzeniu Rady Ministrów, na którym projekt dokumentu rządowego będzie rozpatrywany.

DZIAŁ IV

Przepisy szczególne dotyczące postępowania z projektami niektórych dokumentów rządowych

Rozdział 1

Projekt założeń projektu ustawy

§ 101. Do postępowania z projektem założeń projektu ustawy stosuje się przepisy działu III ze zmianami wynikającymi z przepisów niniejszego rozdziału.

§ 102. 1. Do wniosku o wprowadzenie projektu do wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów organ wnioskujący załącza test regulacyjny, na który składa się w szczególności:

- 1) identyfikacja rozwiązywanego problemu;
- 2) określenie celu i istoty interwencji;
- 3) wstępna analiza ekonomiczna, finansowa i społeczna, w tym oszacowanie obciążeń regulacyjnych;
- 4) porównanie z rozwiązaniami przyjętymi w innych krajach.

2. Test regulacyjny przedstawia się na formularzu, którego wzór Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

§ 103. 1. Projekt założeń projektu ustawy obejmuje zwięzłe przedstawienie celu projektowanej ustawy, istoty proponowanych rozwiązań oraz zakresu przewidywanej regulacji i zasadniczych kwestii wymagających uregulowania, w tym zniesienia dotychczasowych lub powołania nowych organów lub instytucji.

2. Projekt założeń projektu ustawy zawiera także:

- 1) oświadczenie organu wnioskującego co do zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej;

- 2) ocenę organu wnioskującego, czy projekt ustawy będzie podlegał notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych;
- 3) informacje na temat prowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania, w tym o obowiązku zasięgnięcia opinii określonych podmiotów wynikającym z przepisów odrębnych.

3. Projekt założeń projektu ustawy, który nie został przedstawiony do konsultacji publicznych, zawiera dodatkowo omówienie rezygnacji z prowadzenia konsultacji publicznych ze wskazaniem przyczyn rezygnacji.

§ 104. 1. Odrębną część projektu założeń projektu ustawy stanowi test regulacyjny, o którym mowa w § 102.

2. Organ wnioskujący w toku prac nad projektem aktualizuje test regulacyjny.

§ 105. 1. Na wniosek Rady Ministrów lub jej organu pomocniczego, skierowanie do uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania projektu założeń projektu ustawy może nastąpić po ocenie testu regulacyjnego oraz zakresu konsultacji publicznych i opiniowania przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

2. Projekt założeń projektu ustawy do oceny testu regulacyjnego oraz zakresu konsultacji publicznych i opiniowania kieruje organ wnioskujący.

3. Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ocenia test regulacyjny oraz zakres prowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania oraz przedstawia stanowisko dotyczące tej oceny w terminie 7 dni.

4. W uzasadnionych przypadkach, jeżeli termin określony w ust. 3 jest niewystarczający do dokonania oceny, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów informuje o tym organ wnioskujący w terminie, o którym mowa w ust. 3, wskazując równocześnie termin przedstawienia stanowiska.

5. Nieprzedstawienie stanowiska w terminie określonym w ust. 3 albo wskazanym zgodnie z ust. 4 jest równoznaczne z przedstawieniem pozytywnej oceny testu regulacyjnego oraz zakresu konsultacji publicznych i opiniowania.

§ 106. 1. W przypadku zgłoszenia przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów uwag do testu regulacyjnego lub zakresu konsultacji publicznych i opiniowania, organ wnioskujący w szczególności wprowadza poprawki do testu regulacyjnego lub kieruje projekt do

dotychczasowych konsultacji publicznych lub opiniowania albo zajmuje stanowisko wobec zgłoszonych uwag.

2. Stanowisko Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów dotyczące oceny testu regulacyjnego oraz zakresu konsultacji publicznych i opiniowania albo informację o nieprzedstawieniu takiego stanowiska w terminie organ wnioskujący dołącza do projektu kierowanego do uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania.

§ 107. 1. Wyznaczenie terminu do zajęcia stanowiska w ramach uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania krótszego niż 14 dni wymaga szczegółowego uzasadnienia.

2. W ramach uzgodnień projektu założeń projektu ustawy:

- 1) Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów zajmuje dodatkowo stanowisko dotyczące oceny testu regulacyjnego oraz zakresu prowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania, chyba że ocena taka została dokonana zgodnie z § 105; przepis § 106 ust. 1 stosuje się odpowiednio;
- 2) minister właściwy do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej przedstawia dodatkowo opinię o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.

§ 108. W przypadkach określonych w obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisach Unii Europejskiej, właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, przedstawia się - celem uzyskania opinii lub dokonania konsultacji albo uzgodnienia - założenia projektu ustawy przyjęte przez Radę Ministrów.

§ 109. Po przyjęciu projektu założeń projektu ustawy przez Radę Ministrów Sekretarz Rady Ministrów powierza sporządzenie tekstu ostatecznego założeń zgodnego z rozstrzygnięciami Rady Ministrów organowi wnioskującemu lub innemu organowi w uzgodnieniu z Rządowym Centrum Legislacji i właściwą komórką organizacyjną Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

§ 110. Sekretarz Rady Ministrów udostępnia w RPL również tekst ostateczny założeń projektu ustawy w przypadku wprowadzenia zmian w projekcie założeń projektu ustawy wniesionym do rozpatrzenia przez Radę Ministrów.

Rozdział 2

Projekt ustawy opracowany na podstawie założeń projektu ustawy

§ 111. Do postępowania z projektem ustawy opracowanym na podstawie założeń projektu ustawy stosuje się przepisy działu III ze zmianami wynikającymi z przepisów niniejszego rozdziału.

§ 112. 1. Projekt ustawy na podstawie założeń projektu ustawy przyjętych przez Radę Ministrów sporządza, z zastrzeżeniem § 125 ust. 1, Rządowe Centrum Legislacji we współpracy z organem wnioskującym, który w szczególności przekazuje Rządowemu Centrum Legislacji szczegółowe propozycje rozwiązań niezbędnych do sporządzenia projektu ustawy oraz przedstawia informacje i wyjaśnienia dotyczące projektu ustawy, w tym informację o wynikach zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia założeń tego projektu ustawy zgodnie z § 108.

2. Członkowie Rady Ministrów, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, a także centralne organy administracji rządowej, wojewodowie, pełnomocnicy Rządu oraz inne podmioty uprawnione do opracowywania projektów aktów normatywnych – w zakresie swojej właściwości – współpracują z Rządowym Centrum Legislacji i organem wnioskującym w sprawach sporządzenia projektu ustawy, w tym przedstawiają niezbędne informacje i wyjaśnienia.

§ 113. Opracowanie projektu ustawy pod względem prawnym i redakcyjnym stwierdza swoim podpisem "za zgodność pod względem prawnym i redakcyjnym" kierownik komórki organizacyjnej Rządowego Centrum Legislacji właściwej do sporządzenia projektu ustawy.

§ 114. Wraz z projektem ustawy Rządowe Centrum Legislacji opracowuje część uzasadnienia projektu obejmującą wykazanie różnicy między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym (przewidywane skutki prawne wejścia ustawy w życie).

§ 115. 1. Po sporządzeniu projektu ustawy Rządowe Centrum Legislacji przekazuje go organowi wnioskującemu.

2. Organ wnioskujący może zgłosić Rządowemu Centrum Legislacji uwagi do projektu ustawy, z wyłączeniem uwag o charakterze legislacyjnym.

3. Rządowe Centrum Legislacji sporządza i przekazuje organowi wnioskującemu nowy tekst projektu ustawy uwzględniający zgłoszone uwagi.

§ 116. Organ wnioskujący kieruje przekazany przez Rządowe Centrum Legislacji projekt ustawy do dalszych prac legislacyjnych po sporządzeniu i dołączeniu do projektu jego uzasadnienia wraz z OSR, a także tabeli zgodności, odwróconej tabeli zgodności i wyjaśnienia terminu wejścia w życie ustawy dostosowawczej - w przypadku projektu ustawy dostosowawczej, przy czym organ wnioskujący włącza do uzasadnienia część opracowaną przez Rządowe Centrum Legislacji.

§ 117. Kierując projekt ustawy do uzgodnień lub wnosząc do rozpatrzenia, organ wnioskujący wskazuje i uzasadnia wszelkie zmiany dokonane w projekcie ustawy w stosunku do założeń projektu ustawy przyjętych przez Radę Ministrów, a także przedstawia informację o wynikach zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia tych założeń projektu ustawy zgodnie z § 108.

§ 118. 1. Organ wnioskujący może nie kierować projektu ustawy do uzgodnień.

2. Jeżeli projekt ustawy nie został skierowany do uzgodnień, organ wnioskujący przesyła go wraz z uzasadnieniem:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, który przedstawia opinię o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej;
- 2) Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, który:
 - a) zajmuje stanowisko dotyczące oceny OSR, w szczególności pod względem jej zakresu i zakresu prowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania, chyba że ocena taka została dokonana zgodnie z § 33; przepis § 34 ust. 1 stosuje się odpowiednio,
 - b) bada projekt ustawy w celu zapewnienia zgodności projektu ustawy z przyjętymi założeniami.

3. Jeżeli Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów stwierdzi niezgodność projektu ustawy z przyjętymi założeniami, organ wnioskujący:

- 1) w zakresie, w jakim nie podziela oceny zgodności projektu ustawy z przyjętymi założeniami, stwierdza rozbieżność ocen;
- 2) w zakresie, w jakim podziela ocenę zgodności projektu ustawy z przyjętymi założeniami, wprowadza zmiany do projektu albo sporządza lub uzupełnia informację, o której mowa w § 117.

§ 119. 1. W przypadku gdy w projekcie ustawy zostały wprowadzone istotne zmiany w stosunku do założeń projektu ustawy przyjętych przez Radę Ministrów:

- 1) przepisu § 118 ust. 1 nie stosuje się;
- 2) organ wnioskujący kieruje projekt do konsultacji publicznych lub opiniowania, jeżeli przeprowadził konsultacje publiczne lub opiniowanie w odniesieniu do projektu założeń projektu ustawy.

2. W przypadku skierowania projektu ustawy do uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania, o którym mowa w ust. 1, wyznaczenie terminu do zajęcia stanowiska krótszego niż 14 dni, wymaga szczegółowego uzasadnienia.

§ 120. 1. Organy administracji rządowej mogą przedstawić uwagi wyłącznie w zakresie spraw nieobjętych założeniami projektu ustawy przyjętymi przez Radę Ministrów lub w zakresie, w jakim organ wnioskujący wprowadził zmiany w stosunku do założeń przyjętych przez Radę Ministrów.

2. Uwagi dotyczące spraw innych niż określone w ust. 1 organ wnioskujący może pozostawić bez rozpatrzenia.

3. Uwagi dotyczące spraw innych niż określone w ust. 1 mogą być rozpatrzone przez właściwy komitet, Stały Komitet Rady Ministrów albo Radę Ministrów wyłącznie za zgodą odpowiednio przewodniczącego danego komitetu albo Prezesa Rady Ministrów.

4. W ramach uzgodnień Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów dodatkowo bada projekt ustawy w celu zapewnienia zgodności projektu ustawy z przyjętymi założeniami. Przepisy § 118 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 121. Zmiany w projekcie ustawy organ wnioskujący wprowadza we współpracy z Rządowym Centrum Legislacji.

§ 122. 1. Projektu ustawy nie kieruje się do rozpatrzenia przez komisję prawniczą.

2. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności gdy zakres zmian projektu ustawy był znaczny, Prezes Rządowego Centrum Legislacji może zdecydować o rozpatrzeniu projektu przez komisję prawniczą. W takim przypadku występuje do organu wnioskującego o przekazanie do Rządowego Centrum Legislacji projektu ustawy zgodnego z ustaleniami Stałego Komitetu Rady Ministrów.

3. Rządowe Centrum Legislacji sporządza tekst projektu uwzględniający ustalenia dokonane przez komisję prawniczą i przekazuje go organowi wnioskującemu.

§ 123. 1. Po przyjęciu przez Radę Ministrów projektu ustawy podlegającego notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych członek Rady Ministrów przekazuje projekt koordynatorowi krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych w celu notyfikacji projektu na zasadach i w trybie określonych tymi przepisami.

2. O wynikach notyfikacji, o której mowa w ust. 1, członek Rady Ministrów informuje właściwe organy Sejmu i Senatu oraz Sekretarza Rady Ministrów.

§ 124. Na wniosek organu wnioskującego Prezes Rządowego Centrum Legislacji wyznacza przedstawiciela Rządowego Centrum Legislacji do udziału w pracach parlamentarnych nad projektem ustawy.

§ 125. 1. W uzasadnionych przypadkach Prezes Rady Ministrów albo działający z jego upoważnienia Sekretarz Rady Ministrów, na wniosek organu wnioskującego lub Prezesa Rządowego Centrum Legislacji, może powierzyć sporządzenie projektu ustawy na podstawie przyjętych przez Radę Ministrów założeń organowi wnioskującemu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, oraz w przypadku gdy sporządzenie projektu ustawy przez inny podmiot niż Rządowe Centrum Legislacji wynika z przepisów odrębnych, stosuje się odpowiednio przepisy § 117, § 119 - w odniesieniu do obowiązku przeprowadzenia konsultacji publicznych i opiniowania, § 120 i § 123.

§ 126. Sekretarz Rady Ministrów udostępnia w RPL również tekst projektu ustawy kierowany do Sejmu.

Rozdział 3

Projekt ustawy opracowywany bez uprzedniego przyjęcia założeń

§ 127. Do postępowania z projektem ustawy opracowywanym bez uprzedniego przyjęcia przez Radę Ministrów jego założeń stosuje się przepisy działu III ze zmianami wynikającymi z przepisów niniejszego rozdziału.

§ 128. Do wniosku o wprowadzenie projektu do wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów organ wnioskujący załącza test regulacyjny. Przepisy § 102 stosuje się odpowiednio.

§ 129. Wyznaczenie terminu do zajęcia stanowiska w ramach uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania krótszego niż 21 dni wymaga szczegółowego uzasadnienia.

§ 130. 1. Po przyjęciu przez Radę Ministrów projektu ustawy podlegającego notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych członek Rady Ministrów przekazuje projekt koordynatorowi krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych w celu notyfikacji projektu na zasadach i w trybie określonych tymi przepisami.

2. O wynikach notyfikacji, o której mowa w ust. 1, członek Rady Ministrów informuje właściwe organy Sejmu i Senatu oraz Sekretarza Rady Ministrów.

§ 131. Sekretarz Rady Ministrów udostępnia w RPL również tekst projektu ustawy kierowany do Sejmu.

Rozdział 4

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów

§ 132. Do postępowania z projektem rozporządzenia Rady Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów stosuje się przepisy działu III ze zmianami wynikającymi z przepisów niniejszego rozdziału.

§ 133. 1. Stały Komitet Rady Ministrów po rozpatrzeniu projektu rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów:

- 1) przyjmuje projekt bez zmian i rekomenduje go Prezesowi Rady Ministrów,
- 2) przyjmuje projekt ze zmianami i rekomenduje go Prezesowi Rady Ministrów,
- 3) rekomenduje Prezesowi Rady Ministrów odrzucenie projektu,
- 4) wyraża opinię o projekcie

- chyba że podjął rozstrzygnięcia określone w § 67 ust. 4.

2. Projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów nie podlega rozpatrzeniu przez Radę Ministrów.

§ 134. Przed skierowaniem projektu rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów do podpisu Prezesa Rady Ministrów:

- 1) organ wnioskujący kieruje projekt do Rządowego Centrum Legislacji z wnioskiem o rozpatrzenie przez komisję prawniczą;
- 2) właściwy minister przekazuje projekt podlegający notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych koordynatorowi krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych w celu notyfikacji projektu na zasadach i w trybie określonych tymi przepisami.

§ 135. 1. Do wniosku o podpisanie projektu rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów organ wnioskujący dołącza zgłoszenia podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

2. Kierując do podpisu Prezesa Rady Ministrów projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów, organ wnioskujący przekazuje projekt do wiadomości Przewodniczącemu Stałego Komitetu Rady Ministrów.

§ 136. 1. Rada Ministrów po rozpatrzeniu projektu rozporządzenia Rady Ministrów podlegającego notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych:

- 1) wstępnie akceptuje projekt bez zmian,
- 2) wstępnie akceptuje projekt ze zmianami

- chyba że podjęła rozstrzygnięcia określone w § 90 ust. 1 pkt 3 lub ust. 2.

2. W przypadku wstępnej akceptacji projektu przez Radę Ministrów, członek Rady Ministrów przekazuje projekt koordynatorowi krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych w celu notyfikacji projektu na zasadach i w trybie określonych przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

3. Po zakończeniu procedury notyfikacji organ wnioskujący:

- 1) wnosi projekt rozporządzenia do rozpatrzenia przez Radę Ministrów, jeżeli projekt nie uległ istotnym zmianom;
- 2) wnosi projekt rozporządzenia do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów, jeżeli projekt uległ istotnym zmianom.

4. Zmiany wprowadzone w projekcie przedstawia się we wniosku o rozpatrzenie projektu odpowiednio przez Radę Ministrów lub przez Stały Komitet Rady Ministrów.

§ 137. Organ wnioskujący kieruje projekt rozporządzenia do podpisu za pośrednictwem Sekretarza Rady Ministrów.

§ 138. Sekretarz Rady Ministrów udostępnia w RPL również projekt rozporządzenia skierowany do podpisu Prezesa Rady Ministrów.

§ 139. Przepisy dotyczące postępowania z projektem rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów stosuje się odpowiednio do projektu zarządzenia Prezesa Rady Ministrów.

Rozdział 5

Projekt rozporządzenia ministra

§ 140. Do postępowania z projektem rozporządzenia ministra stosuje się przepisy działu III, z wyłączeniem rozdziału 7, ze zmianami wynikającymi z przepisów niniejszego rozdziału.

§ 141. Opracowanie oraz skierowanie projektu rozporządzenia ministra do uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania może nastąpić po wpisaniu projektu do wykazu prac legislacyjnych tego ministra.

§ 142. 1. W toku uzgodnień projektu rozporządzenia ministra nie stwierdza się rozbieżności stanowisk, o której mowa w § 49 ust. 1.

2. W przypadku nieuwzględnienia uwagi członka Rady Ministrów, Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów lub Prezesa Rządowego Centrum Legislacji organ wnioskujący informuje zgłaszającego uwagę o przyczynach jej nieuwzględnienia.

3. Na wniosek zgłaszającego uwagę, o której mowa w ust. 2, lub organu wnioskującego projekt rozporządzenia ministra, w odniesieniu do którego zgłoszono uwagę, rozpatruje Stały Komitet Rady Ministrów.

4. Stały Komitet Rady Ministrów po rozpatrzeniu projektu rozporządzenia ministra wydaje opinię o projekcie w zakresie uwagi, o której mowa w ust. 2.

§ 143. Z wyjątkiem, o którym mowa w § 142, projekt rozporządzenia ministra nie podlega rozpatrzeniu przez Stały Komitet Rady Ministrów.

§ 144. 1. Przed skierowaniem projektu rozporządzenia ministra do podpisu organ wnioskujący kieruje projekt do Rządowego Centrum Legislacji z wnioskiem o rozpatrzenie przez komisję prawniczą.

2. Przed podpisaniem projektu rozporządzenia minister przekazuje projekt podlegający notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych koordynatorowi krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych w celu notyfikacji projektu na zasadach i w trybie określonych tymi przepisami.

§ 145. Jeżeli rozporządzenie jest wydawane wspólnie albo w porozumieniu z innym organem, po podpisaniu organ wydający rozporządzenie przekazuje je do organu współuczestniczącego w celu podpisania.

§ 146. Organ wnioskujący udostępnia w RPL również projekt rozporządzenia ministra skierowany do podpisu.

Rozdział 6

Stanowisko Rady Ministrów do pozarządowego projektu ustawy

§ 147. Do postępowania z projektem stanowiska Rady Ministrów do pozarządowego projektu ustawy stosuje się przepisy działu III ze zmianami wynikającymi z przepisów niniejszego rozdziału.

§ 148. Sekretarz do Spraw Parlamentarnych, o którym mowa w § 159, niezwłocznie kieruje, przekazany Radzie Ministrów, pozarządowy projekt ustawy do organu wnioskującego, zawiadamiając o tym Sekretarza Rady Ministrów oraz Sekretarza Stałego Komitetu Rady Ministrów.

§ 149. Jeżeli organ wnioskujący stwierdzi, że przygotowanie stanowiska Rządu wobec pozarządowego projektu ustawy jest niecelowe, w szczególności jeżeli Rada Ministrów skierowała albo powinna skierować do Sejmu własny projekt ustawy, powiadamia o tym niezwłocznie Prezesa Rady Ministrów za pośrednictwem Sekretarza do Spraw Parlamentarnych.

§ 150. 1. Do projektu stanowiska Rządu może zostać dołączona OSR pozarządowego projektu ustawy.

2. OSR sporządza organ wnioskujący na wniosek Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów lub z własnej inicjatywy.

§ 151. Projekt stanowiska może być skierowany do zaopiniowania przez Radę Legislacyjną przy Prezesie Rady Ministrów.

§ 152. Rada Ministrów może zdecydować o nieprzedstawieniu stanowiska do pozarządowego projektu ustawy.

DZIAŁ V

Ocena funkcjonowania ustawy (OSR ex-post)

§ 153. 1. Członek Rady Ministrów właściwy w sprawach regulowanych daną ustawą przygotowuje ocenę jej funkcjonowania, zwaną dalej "OSR ex-post":

- 1) na wniosek Rady Ministrów lub jej organu pomocniczego;
- 2) w terminie zgodnym z deklaracją zawartą w teście regulacyjnym lub w OSR.

2. Członek Rady Ministrów może przygotować OSR ex-post z własnej inicjatywy.

§ 154. 1. OSR ex-post zawiera:

- 1) zwięzłe przedstawienie zakładanych celów ustawy, wraz z określeniem stopnia ich dotychczasowej realizacji;
- 2) zwięzłe przedstawienie środków zmierzających do osiągnięcia celów, o których mowa w pkt 1, wraz z oceną ich funkcjonowania;
- 3) zwięzłe porównanie przewidywanych skutków (kosztów i korzyści) społeczno-gospodarczych ustawy, przedstawionych w OSR, z faktycznie ponoszonymi (osiągniętymi) przez poszczególne grupy jej adresatów;
- 4) zestawienie problemów związanych z funkcjonowaniem ustawy, w szczególności zgłaszanych przez jej adresatów, wraz ze stanowiskiem członka Rady Ministrów;
- 5) rekomendację członka Rady Ministrów w kwestii ewentualnej konieczności podjęcia działań korygujących, w szczególności przeprowadzenia nowelizacji ustawy.

2. OSR ex-post przedstawia się na formularzu, którego wzór Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

§ 155. 1. W przypadku, o którym mowa w § 153 ust. 1, członek Rady Ministrów przedstawia OSR ex-post Radzie Ministrów lub jej organowi pomocniczemu.

2. Rada Ministrów lub jej organ pomocniczy, w razie potrzeby, mogą wezwać członka Rady Ministrów, który przygotował OSR ex-post, do jej uzupełnienia w wyznaczonym zakresie.

§ 156. Członek Rady Ministrów udostępnia OSR ex-post w RPL, a jeżeli została ona przygotowana z własnej inicjatywy - w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej.

DZIAŁ VI

Realizacja obowiązków Rządu wobec Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 157. 1. Rada Ministrów, członkowie Rady Ministrów oraz inne właściwe organy administracji rządowej rzetelnie i terminowo wypełniają obowiązki wobec Sejmu i Senatu wynikające z ustaw oraz regulaminów Sejmu i Senatu.

2. Organy administracji rządowej, każdy w zakresie swojej właściwości, są obowiązane współdziałać w celu realizacji obowiązków Rządu wobec Sejmu i Senatu, w szczególności udzielać, w niezbędnym zakresie, pomocy i informacji osobom reprezentującym Rząd lub członków Rady Ministrów przed Sejmem i Senatem.

§ 158. 1. Członkowie Rady Ministrów udzielają odpowiedzi na interpelacje i zapytania poselskie w trybie i na zasadach określonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz w Regulaminie Sejmu.

2. Członkowie Rady Ministrów są obowiązani udzielać odpowiedzi na oświadczenia senatorów w trybie i na zasadach określonych w Regulaminie Senatu.

§ 159. 1. Koordynację realizacji obowiązków Rządu wobec Sejmu i Senatu oraz uczestnictwa przedstawicieli Rządu w pracach parlamentarnych zapewnia Sekretarz do Spraw Parlamentarnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

2. Funkcję Sekretarza do Spraw Parlamentarnych pełni sekretarz lub podsekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów albo wyznaczony przez Prezesa Rady Ministrów pracownik Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

3. Do zadań Sekretarza do Spraw Parlamentarnych należy w szczególności czuwanie nad terminową realizacją obowiązków Rządu wobec Sejmu i Senatu, przygotowaniem i przedstawianiem stanowiska Rządu, a także zapewnieniem właściwego przedstawicielstwa i reprezentacji Rządu w pracach parlamentarnych.

4. Sekretarz do Spraw Parlamentarnych realizuje powierzone mu zadania przy pomocy właściwej w sprawach parlamentarnych komórki organizacyjnej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

§ 160. 1. Ministrowie i centralne organy administracji rządowej są obowiązani wskazać sekretarza lub podsekretarza stanu odpowiedzialnego za bieżącą koordynację spraw parlamentarnych w ministerstwie lub urzędzie obsługującym dany organ, chyba że koordynację tych spraw zapewniają osobiście. Centralny organ administracji rządowej, który nie ma zastępcy w randze podsekretarza stanu, koordynację spraw parlamentarnych sprawuje osobiście.

2. Do zadań sekretarza lub podsekretarza stanu, o którym mowa w ust. 1, należy w szczególności:

- 1) czuwanie nad właściwą realizacją obowiązków wobec Sejmu i Senatu w obrębie ministerstwa lub urzędu obsługującego centralny organ administracji państwowej;

- 2) bieżąca obserwacja i analiza przebiegu prac parlamentarnych w sprawach dotyczących zakresu działania ministra lub centralnego organu administracji państwowej;
- 3) współdziałanie z Sekretarzem do Spraw Parlamentarnych.

§ 161. Do zajmowania przez Radę Ministrów stanowiska wobec uchwał Sejmu i Senatu oraz podejmowanych przez Sejm i Senat apeli, rezolucji, dezyderatów i opinii, a także do postępowania z informacjami, sprawozdaniem i innymi dokumentami przedstawianymi przez Radę Ministrów na żądanie Sejmu i Senatu, stosuje się odpowiednio przepisy działu IV rozdziału 6.

Rozdział 2

Udział przedstawicieli Rządu w pracach parlamentarnych

§ 162. 1. Członkowie Rady Ministrów, inne organy lub osoby upoważnione do reprezentowania Rządu przed Sejmem i Senatem, zwani dalej "przedstawicielami Rządu", biorą udział w pracach parlamentarnych i, w granicach udzielonych im upoważnień, przedstawiają stanowisko Rady Ministrów.

2. W toku prac parlamentarnych osoby, o których mowa w ust. 1, prezentują również opinie, udzielają wyjaśnień, zgłaszają wnioski oraz podejmują inne czynności wymagane ze względu na charakter sprawy oraz obowiązujący tryb postępowania, zgodnie ze stanowiskiem Rządu.

3. Przedstawiciele Rządu mogą w Sejmie i w Senacie zgłaszać, bez odrębnego upoważnienia, propozycje zmian w rządowych projektach ustaw lub innych dokumentach rządowych, jeżeli są one uzasadnione ze względów legislacyjnych lub redakcyjnych.

4. Merytoryczne zmiany stanowiska Rady Ministrów wyrażonego w dokumencie rządowym wymagają odrębnego upoważnienia Rady Ministrów, udzielonego, stosownie do stanu prac nad dokumentem i jego rodzaju, jednocześnie z przyjęciem przez Radę Ministrów autopoprawki lub poprawki do dokumentu rządowego lub przyjęciem przez Radę Ministrów stanowiska wpisanego do protokołu ustaleń posiedzenia Rady Ministrów.

5. Jeżeli w toku prac parlamentarnych przedstawiciel Rządu stwierdzi, że zachodzi potrzeba zmiany lub uzupełnienia stanowiska Rządu wyrażonego w dokumencie rządowym, zawiadamia o tym niezwłocznie Prezesa Rady Ministrów za pośrednictwem Sekretarza do Spraw Parlamentarnych.

6. Autopoprawka i poprawka do dokumentu rządowego podlegają rozpatrzeniu w trybie określonym dla projektu tego dokumentu rządowego.

§ 163. 1. Jeżeli jest to niezbędne z uwagi na charakter rozpatrywanej sprawy, w szczególności gdy dokument rządowy dotyczy zakresu działania kilku ministrów albo innych organów administracji rządowej, w pracach parlamentarnych, poza przedstawicielem Rządu, na zaproszenie właściwych organów Sejmu i Senatu, biorą udział odpowiednio: właściwi ministrowie, inne organy administracji rządowej albo ich przedstawiciele. Na żądanie właściwych organów Sejmu i Senatu mogą oni, w uzgodnieniu z przedstawicielem Rządu, udzielać wyjaśnień i informacji oraz przedstawiać opinie w zakresie swojej właściwości.

2. Pisma, dokumenty i inne materiały rządowe dotyczące prac parlamentarnych nad dokumentem rządowym są przekazywane do Sejmu i Senatu wyłącznie za pośrednictwem lub za zgodą przedstawiciela Rządu. Ich kopie są przekazywane Sekretarzowi do Spraw Parlamentarnych.

§ 164. 1. Jeżeli organy Sejmu lub Senatu zwrócą się do ministra lub innego organu albo urzędu administracji rządowej o przedstawienie informacji, wyjaśnień, odpowiedzi, opinii lub innego materiału w sprawie należącej do właściwości innego ministra lub w której wyznaczony został inny przedstawiciel Rządu, materiały te są przekazywane po uzgodnieniu z przedstawicielem Rządu.

2. Uzgodnieniu podlegają w szczególności kwestie dotyczące terminu i sposobu zaznajomienia się przedstawiciela Rządu z materiałami i ewentualnego zgłoszenia uwag, jak również sposobu i trybu przedstawienia tych materiałów organom Sejmu lub Senatu.

3. W razie braku uzgodnienia sprawę należy przedstawić Prezesowi Rady Ministrów za pośrednictwem Sekretarza do Spraw Parlamentarnych.

§ 165. 1. Przedstawiciele Rządu mogą w toku prac parlamentarnych, bez odrębnego upoważnienia, popierać albo nie zgłaszać zastrzeżeń do propozycji zmian lub uzupełnień dokumentu rządowego, jeżeli nie są one sprzeczne z tym dokumentem i nie powodują dodatkowych skutków dla budżetu państwa.

2. Jeżeli projekt ustawy był sporządzony przez Rządowe Centrum Legislacji, przedstawiciel Rządu zajmuje stanowisko w sprawach, o których mowa w ust. 1, po uprzednim zasięgnięciu opinii Prezesa Rządowego Centrum Legislacji albo jego przedstawiciela, o ile biorą oni udział w pracach parlamentarnych.

3. Jeżeli przedstawiciel Rządu w toku prac parlamentarnych stwierdzi, że zachodzi obawa podjęcia rozstrzygnięć sprzecznych ze stanowiskiem Rządu wyrażonym w dokumencie rządowym lub pociągających za sobą dodatkowe skutki finansowe dla budżetu

państwa, zawiadamia o tym niezwłocznie Prezesa Rady Ministrów za pośrednictwem Sekretarza do Spraw Parlamentarnych, przedstawiając jednocześnie własną ocenę oraz wnioski co do potrzeby podtrzymania, zmiany lub uzupełnienia w tym zakresie stanowiska Rządu.

DZIAŁ VII

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 166. Do projektów dokumentów rządowych, które przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały zostały skierowane do uzgodnień lub konsultacji na podstawie § 12 uchwały, o której mowa w § 169, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 167. Prezes Rządowego Centrum Legislacji opracuje i udostępni opisy procedur, o których mowa w § 23, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej uchwały.

§ 168. 1. Prezes Rządowego Centrum Legislacji dostosuje RPL do celów udostępniania OSR ex-post zgodnie z § 156 do dnia 1 stycznia 2014 r.

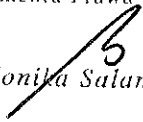
2. Do czasu dostosowania RPL organ, który przygotował OSR ex-post w przypadku określonym w § 153 ust. 1, udostępnia ją w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej.

§ 169. Traci moc uchwała nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.¹⁾).

§ 170. Uchwała wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym

D Y R E K T O R
Departamentu Prawa Gospodarczego

Monika Salamończyk

¹⁾ Zmiany wymienionej uchwały zostały ogłoszone w M. P. z 2002 r. Nr 30, poz. 482, z 2004 r. Nr 42, poz. 734, z 2005 r. Nr 55, poz. 757, z 2006 r. Nr 40, poz. 439, z 2009 r. Nr 20, poz. 246, z 2010 r. Nr 5, poz. 47 oraz z 2011 r. Nr 1, poz. 6, Nr 50, poz. 553, Nr 78, poz. 785 i Nr 113, poz. 1146.

UZASADNIENIE

Celem projektowanej uchwały Rady Ministrów jest wprowadzenie do systemu prawnego nowego Regulaminu pracy Rady Ministrów, który zastąpi Regulamin przyjęty uchwałą nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.), dalej – "Regulamin z 2002 r."

Podstawowym założeniem nowego Regulaminu jest uporządkowanie przepisów określających formalnoprawne ramy funkcjonowania Rady Ministrów i jej członków. Regulamin z 2002 r. był wielokrotnie nowelizowany a wprowadzane zmiany przyczyniły się do zmniejszenia przejrzystości jego regulacji. Zarzuty braku czytelności wywoływały w szczególności przepisy określające tryb pracy nad dokumentami rządowymi. Przedstawiony projekt porządkuje te przepisy, regulując w dwóch najbardziej rozbudowanych działach uchwały (dział III i IV) sposób postępowania z projektami dokumentów rządowych, co spowoduje istotne zwiększenie transparentności rządowego procesu legislacyjnego.

Zwiększeniu przejrzystości procesu legislacyjnego służyć ma również uporządkowanie i sprecyzowanie regulacji określających wymogi co do zawartości informacyjnej dokumentów rządowych (w szczególności ocen skutków regulacji projektów aktów normatywnych) oraz udostępniania ich opinii publicznej w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny udostępnionym w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji (dalej – „RPL”).

Istotne znaczenie ma także uporządkowanie regulacji dotyczących opiniowania i konsultacji publicznych projektów dokumentów rządowych i dostosowanie ich do zmieniających się uwarunkowań technicznych umożliwiających szerokie wykorzystanie środków komunikacji elektronicznej w procesie konsultacyjnym. Poddanie projektu dokumentu rządowego konsultacjom publicznym pozostaje, jak dotychczas, co do zasady etapem fakultatywnym procesu legislacyjnego. Jednakże, na co należy zwrócić szczególną uwagę, jednoznacznie sprecyzowano w projekcie, iż przedstawienie projektu do konsultacji jest regułą, pewnego rodzaju standardem, a odstępianie od niego wymaga od organu odpowiedzialnego za projekt stosownego wyjaśnienia (§ 37 oraz § 29 ust. 3 i § 103 ust. 3 projektu).

Projektowane zmiany postępowania z projektami dokumentów rządowych mają ponadto przyczynić się do usprawnienia i przyśpieszenia przebiegu tych prac – przy zachowaniu warunków niezbędnych dla zapewnienia ich rzetelności. Celowi temu służy już

samo uporządkowanie i sprecyzowanie przepisów regulujących kolejne etapy procesu legislacyjnego. Za niezbędne uznano jednak wprowadzenie szeregu, niejednokrotnie nieznacznych, korekt dotychczasowej procedury, w szczególności na etapie uzgodnień projektu, np. skrócenie do 7 dni podstawowego (minimalnego) terminu do zajęcia stanowiska (§ 40 ust. 3 projektu), czy możliwość uznania braku uczestnictwa w konferencji uzgodnieniowej za odstąpienie od zgłoszonych uwag (§ 45 ust. 1 projektu).

Nowym rozwiązaniem na gruncie projektu jest uregulowanie wprost w uchwale sposobu postępowania z projektami rozporządzeń Prezesa Rady Ministrów i rozporządzeń ministrów. Regulamin z 2002 r. nakazywał stosowanie do tych aktów normatywnych przepisów uchwały odpowiednio, co niejednokrotnie wywoływało wątpliwości interpretacyjne podmiotów stosujących te przepisy.

Projektowane zmiany koncentrują się na rządowym procesie legislacyjnym. Pozostałe regulacje objęte zakresem przedmiotowym Regulaminu pracy Rady Ministrów (zasady ogólne, organizacja posiedzeń Rady Ministrów i uczestnictwo w nich członków Rady Ministrów oraz realizacja obowiązków wobec Sejmu i Senatu RP) pozostały w zasadniczej części niezmienione. Wyjątkiem są dotychczasowe regulacje Regulaminu z 2002 r. dotyczące organów wewnętrznych Rady Ministrów. Proponuje się co do zasady wyłączenie tej materii z zakresu przedmiotowego Regulaminu w celu uniknięcia dublowania przepisów. Należy bowiem zauważyć, że tworząc organ wewnętrzny Rady Ministrów na podstawie art. 12 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2012 r. poz. 392), Prezes Rady Ministrów określa równocześnie nazwę, skład i zakres działania takiego organu oraz tryb jego postępowania. W odniesieniu do takich organów projekt wprowadza co do zasady wyłącznie podstawowe regulacje sytuujące ich prace w ramach postępowania z projektami dokumentów rządowych. W projekcie uwzględnia się jednak równocześnie szczególną rolę, jaką w rządowym procesie legislacyjnym pełni Stały Komitet Rady Ministrów. Zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy o Radzie Ministrów, celem utworzenia stałego komitetu jest inicjowanie, przygotowanie i uzgadnianie rozstrzygnięć albo stanowisk Rady Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów w sprawach należących do ich zadań i kompetencji. Ogólny zakres kompetencji Stałego Komitetu w odniesieniu do przygotowania spraw rozpatrywanych przez Radę Ministrów i Premiera oraz ukształtowany w dotychczasowej wieloletniej praktyce permanentny charakter jego funkcjonowania przemawia za włączeniem regulacji określających sposób rozpatrywania przez ten organ projektów dokumentów rządowych do projektowanego Regulaminu. Rozwiązanie to pozwoli na kompletne i spójne uregulowanie w jednym akcie prawnym podstawowego modelu przebiegu rządowego procesu legislacyjnego.

Proponuje się zatem wydzielenie przepisów dotyczących rozpatrywania projektów dokumentów rządowych z regulacji określających tryb postępowania Stałego Komitetu Rady Ministrów zawartych w akcie o jego utworzeniu i włączenie ich do projektowanego Regulaminu.

Projekt przewiduje ujęcie regulacji objętych zakresem przedmiotowym Regulaminu w nowej systematyce ułatwiającej w szczególności prezentację przebiegu rządowego procesu legislacyjnego.

Zasady działania Rady Ministrów i obowiązki jej członków oraz organizacja posiedzeń Rady Ministrów

Przepisy zawarte w projektowanym dziale I i II uchwały odpowiadają, co do zasady, dotychczasowym przepisom ogólnym wskazującym zasady działania Rady Ministrów i obowiązki jej członków oraz przepisom regulującym organizację posiedzeń Rady Ministrów zawartym w Regulaminie z 2002 r.

Sprecyzowano zasadę kolegialności działania Rządu, wskazując realizujące ją (również w obecnym stanie prawnym) dwa podstawowe tryby pracy Rady Ministrów (rozstrzygnięcie spraw na posiedzeniach i w drodze korespondencyjnego uzgodnienia stanowisk).

Do rangi zasad działania Rady Ministrów podniesiono regułę uzgadniania stanowisk przez jej członków, regułę jawności projektów dokumentów rządowych oraz regułę poprzedzania projektu ustawy jego założeniami. Jest to wynikiem szczególnego znaczenia, jakie przypisuje się tym regułom już w obecnej praktyce pracy Rady Ministrów. Nie wiąże się to jednak ze zmianami tych reguł i zakresu ich stosowania, w szczególności należy zauważyć, że zachowano możliwość przyjęcia projektu ustawy bez uprzedniego przyjęcia założeń (uzupełniając regulację o wskazanie przypadków podjęcia takiej decyzji bezpośrednio przez Radę Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów), jak też nie zmieniono zakresu udostępniania opinii publicznej projektów dokumentów rządowych i dotyczących ich dokumentów (zakres i zasady ich udostępniania określone są w projektowanej uchwale i w przepisach odrębnych – zgodnie z przepisami o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa udostępnieniu podlegają projekty założeń projektów ustaw, projekty ustaw i projekty rozporządzeń, co uwzględniono w przepisach szczegółowych projektowanej uchwały).

Wyrażoną w Regulaminie z 2002 r. zasadę działania Rady Ministrów na podstawie odpowiednich wykazów prac w projektowanej uchwale uwzględniono w przepisach

szczegółowych. Do wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów, zgodnie z wymogami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), wpisywane będą projekty założeń projektów ustaw, projekty ustaw oraz projekty rozporządzeń Rady Ministrów. Wykaz prac Rady Ministrów dotyczący dokumentów innych niż legislacyjne ograniczony zaś będzie do dokumentów o charakterze strategicznym lub programowym, dotyczących planowanych działań Rady Ministrów (wykaz ten w uchwale nazwano „wykazem prac programowych Rady Ministrów”). Z uwagi na objęcie przepisami uchwały również rozporządzeń Prezesa Rady Ministrów i ministrów, które to akty normatywne również podlegają zasadom planowania określonym w ustawie z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, w przepisach szczegółowych uchwały określono także wymagania związane z prowadzeniem wykazów prac legislacyjnych Prezesa Rady Ministrów i ministrów.

W celu uwzględnienia aktualnych warunków funkcjonowania Rady Ministrów oraz istniejącej w tym zakresie praktyki, w uchwale dokonano także niewielkich korekt trybu działania Rady Ministrów oraz obowiązków jej członków, w stosunku do wynikających z Regulaminu z 2002 r. W szczególności zrezygnowano z odrębnego regulowania posiedzeń zwoływanych w trybie nagłym i posiedzeń wyznaczanych w innym niż stały terminie. Brak jest jasnych, jednoznacznych podstaw do rozróżniania tak zwoływanych posiedzeń. W obu przypadkach decyzję o zwołaniu posiedzenia podejmuje Premier, który kieruje się zarówno przyczynami takiego dodatkowego spotkania członków Rady Ministrów, jak i koniecznością zapewnienia jego efektywności. Dotychczasowe, rozbudowane regulacje w tym zakresie zastąpiono więc ogólną kompetencją Prezesa Rady Ministrów. Uznano także za zbędny udział (obecnie – w formie porozumienia) Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów (dalej – „KPRM”) i Sekretarza Rady Ministrów w przygotowywaniu przez Rzecznika Prasowego Rządu – zgodnie z zakresem jego kompetencji – komunikatu prasowego z posiedzenia.

Proponowana w uchwale rezygnacja z obligatoryjnego doręczania protokołu ustaleń posiedzenia Rządu Prezesowi Narodowego Banku Polskiego i Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli jest zaś konsekwencją zmian, jakie do Regulaminu z 2002 r. wprowadzono w lutym 2010 r. (zrezygnowano wówczas ze wskazywania wprost w przepisach Regulaminu na możliwość zapraszania na posiedzenie Rady Ministrów Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Prezesa Najwyższej Izby Kontroli).

Należy zwrócić uwagę, że w projekcie rozdzielono i uporządkowano, dotychczas ujęte łącznie, regulacje z zakresu rozpatrywania projektów dokumentów rządowych na posiedzeniu Rady Ministrów oraz z zakresu organizacji posiedzeń Rady Ministrów (uzupełniając te

ostatnie o regulacje dotyczące udziału w posiedzeniach członków Rady Ministrów). Zrezygnowano także z odrębnego regulowania obowiązków Sekretarza Rady Ministrów – nie zmieniając zakresu tych obowiązków, uregulowano je w przepisach szczegółowych uchwały.

Postępowanie z projektami dokumentów rządowych

Przepisy projektowane w dziale III uchwały określają ogólny tryb postępowania z projektami dokumentów rządowych. Należy jednak podkreślić, że z uwagi na dalece zróżnicowany charakter takich dokumentów, określone regulacje dotyczyć będą wyłącznie niektórych grup tych dokumentów, w szczególności projektów aktów normatywnych. Niezależnie od tych odrębności uwzględnionych już w ramach regulacji działu III projektowanej uchwały, proponuje się odrębne uregulowanie (w dziale IV) szczególnych wymagań, obowiązków lub procedur stosowanych w odniesieniu do określonego rodzaju dokumentów rządowych, tj.:

- 1) projektu założeń projektu ustawy,
- 2) projektu ustawy opracowywanego na podstawie jego założeń,
- 3) projektu ustawy opracowywanego bez przyjęcia jego założeń,
- 4) projektu rozporządzenia Rady Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów,
- 5) projektu rozporządzenia ministra,
- 6) projektu stanowiska Rządu do pozarządowego projektu ustawy.

Proponowana systematyka przepisów powinna zwiększyć przejrzystość i czytelność określonych w nich procedur przyjmowania dokumentów rządowych, pozwalając jednak na uwzględnienie niezbędnych odrębności. Jest to istotne zarówno dla podmiotów, które te przepisy stosują wprost, bądź których dotyczą one z uwagi na aktywny udział w regulowanych procedurach (w opiniowaniu lub konsultacjach publicznych projektów), jak i dla opinii publicznej i ogółu obywateli, dla których istotna jest informacja o przebiegu prac Rządu nad różnymi projektami dokumentów leżących w obszarze ich zainteresowania.

Dodatkowo proponuje się, by do celów informacyjnych Prezes Rządowego Centrum Legislacji (dalej - „RCL”) opracował szczegółowe opisy procedur przyjmowania projektów dokumentów rządowych (stosownie do ich rodzajów). Takie opisy byłyby powszechnie dostępne, służąc ewentualną pomocą wskazanym wyżej grupom zainteresowanych podmiotów. Opracowanie tego rodzaju dokumentów stanowiłby przy tym realizację postulatu zawartego w opinii Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów z 24 października 2012 r., dotyczącej propozycji zwiększenia przejrzystości rządowego procesu legislacyjnego.

I. Zakres przedmiotowy

Przepisy ogólne działu III wyznaczają zakres przedmiotowy przepisów uchwały określających postępowanie z projektami dokumentów rządowych. Podstawowe znaczenie ma w tym zakresie definicja „projektu dokumentu rządowego”. W odróżnieniu od Regulaminu z 2002 r. obejmuje ona zarówno, dotychczas objęte tą definicją, projekty dokumentów o charakterze stricte „rządowym” (przyjmowanych przez Radę Ministrów lub jej przedstawianych), jak i projekty rozporządzeń i zarządzeń Prezesa Rady Ministrów oraz projekty rozporządzeń ministrów. W konsekwencji, postępowanie z tymi dokumentami zostanie bezpośrednio uregulowane w uchwale, usuwając wątpliwości pojawiające się na gruncie regulacji § 67 Regulaminu z 2002 r. Proponuje się natomiast rezygnację ze stosowania przepisów uchwały do pozostałych aktów normatywnych objętych obecnie przepisem § 67 Regulaminu z 2002 r., tj. zarządzeń ministrów oraz aktów normatywnych innych organów administracji rządowej. Tryb postępowania z projektami takich dokumentów powinien być uregulowany w ramach wewnętrznych procedur działania tych organów z uwzględnieniem zasad wynikających z przepisów ustaw. Projekt nie wprowadza zmian co do odrębnego traktowania projektów umów międzynarodowych i związanych z nimi dokumentów w zakresie procedur ich opracowywania i uzgadniania. Proponuje się natomiast wprowadzenie przepisu wprost nakazującego zastosowanie do projektu umowy międzynarodowej projektowanych przepisów w zakresie opiniowania lub konsultacji publicznych projektu. Regulacja taka była wnioskowana z treści § 65 Regulaminu z 2002 r., jednak brak bezpośredniego uregulowania prowadził także do odmiennych ocen lub wątpliwości, stąd zasadność jednoznacznego określenia tej reguły.

II. Zakres podmiotowy

Krąg podmiotów uprawnionych do prowadzenia prac nad projektami dokumentów rządowych pozostaje, co do zasady, niezmienny (członkowie Rady Ministrów, Szef KPRM i podmioty upoważnione na podstawie odrębnych przepisów). W projekcie proponuje się wyłączenie z tego kręgu wojewodów, których zakres działania – co do zasady – nie koresponduje z zakresem przedmiotowym przepisów uchwały (zakresem dokumentów rządowych). Natomiast na uwzględnienie potencjalnych szczególnych sytuacji, w których uzasadnione byłoby powierzenie takiego zadania tak wojewodzie, jak i innemu podmiotowi, pozwoli proponowane rozwiązanie uprawniające do prowadzenia prac nad projektem dokumentu podmiot upoważniony do tego przez Prezesa Rady Ministrów. Analogicznie proponuje się uregulować kwestię pełnienia takiej roli przez centralny organ administracji rządowej podległy lub nadzorowany przez ministra – przyznając ministrowi kompetencję do

udzielenia takiemu organowi stosownego upoważnienia, z wyłączeniem jednak możliwości upoważnienia do wnoszenia projektów do rozpatrzenia przez Radę Ministrów czy jej organy wewnętrzne.

III. Przebieg rządowego procesu legislacyjnego

Dalsze przepisy działu III regulują (w odrębnych rozdziałach) kolejne etapy postępowania z projektami dokumentów rządowych a przepisy działu IV – wyłącznie odrębności występujące w odniesieniu do niektórych rodzajów dokumentów rządowych. W ramach poszczególnych etapów prac odrębnie uregulowano i sprecyzowano przepisy dotyczące udostępniania projektów i związanych z nimi dokumentów w RPL, w szczególności przesadzając o udostępnianiu w ten właśnie sposób zgłoszeń podmiotów zainteresowanych pracami nad danym projektem dokonanych w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa. Proponuje się także wprowadzenie wymogu stosowania ujednoczonych formularzy niektórych dokumentów związanych z pracami nad projektami dokumentów rządowych, co uprości zarówno sporządzanie, jak i analizę tych dokumentów, a w konsekwencji przyczyni się do usprawnienia pracy nad projektem. Dotyczy to wniosku o wprowadzenie projektu do właściwego wykazu prac, a także przedstawienia oceny skutków regulacji – również dokonywanej ex-post (akty normatywne) oraz testu regulacyjnego (założenia projektu ustawy).

Zasadniczy przebieg rządowego procesu legislacyjnego przedstawiony w działach III i IV uchwały został w projekcie zachowany bez zmian, jako model sprawdzony i prawidłowo funkcjonujący (zachowano przy tym regulacje dotyczące możliwości przyjęcia projektu dokumentu rządowego w trybie odrębnym). W celu usprawnienia tego procesu oraz wyeliminowania rozwiązań niejasnych lub niespójnych, w ramach kolejnych etapów prac nad projektem dokumentu rządowego proponuje się następujące zmiany dotychczasowego stanu prawnego.

1. Opracowywanie projektu.

W procedurze opracowywania projektów dokumentów rządowych zapisano wprost regułę wprowadzania projektu do właściwego wykazu prac przed rozpoczęciem prac nad danym projektem (projekt podlegający takiemu wpisowi do wykazu może zostać skierowany do uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania dopiero po dokonaniu tego wpisu). Reguła ta obejmuje projekty założeń projektów ustaw, projekty ustaw, projekty rozporządzeń Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów i ministrów - dla których prowadzone są odpowiednie wykazy prac legislacyjnych, oraz projekty dokumentów dotyczących planowanych działań Rady Ministrów, w szczególności

strategii i programów - dla których prowadzony będzie wykaz prac programowych Rady Ministrów. Dodatkowo, uwzględniając dotychczasową praktykę, proponuje się wprowadzenie do Regulaminu, w odniesieniu do projektów założeń projektów ustaw, wymogu dołączania do wniosku o wprowadzenie projektu do wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów testu regulacyjnego, który będzie następnie (jak dotychczas) również dołączany do samego projektu założeń. Proponuje się także zastosowanie tego wymogu również w odniesieniu do projektu ustawy opracowywanego bez uprzedniego przyjęcia jego założeń, co pozwoli na dokonanie pełniejszej oceny również zasadności odstąpienia w danym przypadku od podstawowego modelu prac nad projektami ustaw, jakim jest uprzednie przyjęcie założeń.

Zrezygnowano z regulowania wymagań co do treści założeń programu wieloletniego i ich opiniowania (§ 7a Regulaminu z 2002 r.) – w celu zapewnienia zgodności z przepisami ustawy o finansach publicznych. Wobec uregulowania kwestii przyjmowania programów wieloletnich w tej ustawie, uznano za zbędne dodatkowe regulowanie w projektowanej uchwale wymogów w zakresie założeń takich programów.

Sprecyzowano reguły sporządzania uzasadnień projektów dokumentów rządowych, które co do zasady należy opracowywać w przypadku projektów aktów normatywnych (w przypadku innych dokumentów, np. sprawozdań, programów, czy informacji, uzasadnienie z reguły stanowi immanentną część samego dokumentu).

Wymóg dołączenia do projektu wstępnej opinii organu wnioskującego o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej zastąpiono wymogiem zawarcia w uzasadnieniu projektu stosownego oświadczenia w tym zakresie, co zapewnia spójność z wymogami dotyczącymi uzasadnienia projektu ustawy określonymi w art. 34 ust. 2 Regulaminu Sejmu RP. Proponuje się także, by ocena dotycząca wymogu notyfikacji projektu w ramach systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (tzw. notyfikacji technicznej), była przedstawiana obligatoryjnie w uzasadnieniu każdego projektu – również zatem w przypadku projektów, które w ocenie organu wnioskującego nie podlegają takiej notyfikacji, w uzasadnieniu powinna znaleźć się stosowna informacja. Zwrócenie szczególnej uwagi na kwestię potencjalnych obowiązków notyfikacyjnych powinno przyczynić się do zminimalizowania przypadków ewentualnego ich naruszenia, co jest istotne z uwagi na skutki takiego naruszenia wynikające z prawa Unii Europejskiej (nakaz niestosowania przepisów, które wbrew obowiązkowi nie zostały notyfikowane).

Analogiczne rozwiązania wprowadzono także w odniesieniu do projektów założeń projektów ustaw, do których nie sporządza się uzasadnień (wskazane wyżej oświadczenie

i informacje, jak też informacje na temat prowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania stanowią wymaganą treść projektu założeń).

Sprecyzowano także w oparciu o dotychczasowe doświadczenia w zakresie stosowania przepisów Regulaminu z 2002 r. sposób sporządzania projektu ustawy przez RCL na podstawie założeń – w zakresie współpracy RCL i organu wnioskującego, w szczególności w zakresie podziału ich odpowiedzialności odpowiednio za kształt legislacyjny i merytoryczny projektu oraz w zakresie opracowywania w takim przypadku uzasadnienia projektu, co powinno usprawnić proces sporządzania takiego projektu.

Wymagany zakres oceny skutków regulacji (dalej – „OSR”) uzupełniono o przedstawienie źródeł danych i zastosowanych metod obliczeń, co pozwoli na pełniejszą analizę i ewentualną weryfikację danych zawartych w OSR w toku prac nad projektem. Sprecyzowano także – stosowane również obecnie – wymagania dotyczące aktualizowania treści OSR w miarę trwania prac nad projektem, zarówno z uwagi na upływ czasu, jak i na pozyskiwanie w toku tych prac nowych informacji.

Analogiczne jak w przypadku OSR wymagania w zakresie aktualizacji dotyczyć będą testu regulacyjnego dołączanego do projektu założeń projektu ustawy. W przypadku testu regulacyjnego rozszerzono także minimalne wymagania co do jego treści w oparciu o praktykę stosowania przepisów Regulaminu z 2002 r. – identyfikacja rozwiązywanego problemu i określenie celu interwencji pozwalają na pełniejszą ocenę zasadności opracowania ewentualnego projektu ustawy. Natomiast rezygnuje się z wymogu wskazywania osoby odpowiedzialnej z projekt, gdyż jest to informacja prezentowana już w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów w oparciu o przepisy ustawowe.

Z uwagi na zadania KPRM w zakresie dokonywania ocen skutków projektowanych regulacji określone w ustawie o Radzie Ministrów (art. 29), proponuje się także wprowadzenie możliwości sporządzenia OSR przez Szefa KPRM do projektu opracowanego przez inny organ wnioskujący (również bez polecenia Premiera), jak też wymóg sporządzenia OSR przez organ wnioskujący – na wniosek Szefa KPRM – do projektu innego niż akt normatywny.

Wymagania dotyczące projektu ustawy mającej na celu wdrożenie prawa Unii Europejskiej zostały zaktualizowane (proces akcesyjny został zakończony) oraz sprecyzowane z uwzględnieniem praktyki stosowania obowiązujących w tym zakresie przepisów Regulaminu z 2002 r. W szczególności proponuje się wprowadzenie wprost w Regulaminie wymogu dołączenia do projektu „odwróconej tabeli zgodności” prezentującej zestawienie (i uzasadnienie) tzw. nadregulacji, czyli przepisów, które nie

mają charakteru dostosowawczego. Przepisy takie z uwagi na szczególny charakter projektów ustaw dostosowawczych mogą być wprowadzane do takich projektów tylko wyjątkowo – reguła ta odzwierciedla dotychczasową praktykę, jednak ze względu na jej wagę i znaczenie dla terminowości wdrażania prawa unijnego uznano za wskazane bezpośrednio jej uregulowanie w projekcie.

Należy zwrócić uwagę, że w projektowanych przepisach dotyczących opracowania projektu dokumentu rządowego (rozdział 2 działu III) nie wprowadzono obowiązku dołączania do projektu aktu normatywnego zgłoszeń podmiotów zainteresowanych pracami nad projektem oraz dołączania do projektu ustawy projektów aktów wykonawczych. Przepisy Regulaminu z 2002 r., statuując takie wymogi, nie przesądzały jednoznacznie, na jakim etapie prac nad projektem powinny być one spełnione, co powodowało pewne wątpliwości (np. co do wymogu dołączania zgłoszeń do projektu rozporządzenia ministra kierowanego do jego podpisu).

W powyższym zakresie, w przypadku zgłoszeń podmiotów zainteresowanych pracami nad projektem, proponuje się wyłącznie ich udostępnienie w RPL od momentu skierowania projektu do uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania oraz dołączenie do projektu dopiero na etapie kierowania do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów. Jak dotychczas zgłoszenia te dołączane byłyby także do projektu rozpatrywanego przez Radę Ministrów. W odniesieniu do projektów dokumentów, które nie podlegają rozpatrzeniu przez Radę Ministrów, proponuje się, aby zgłoszenia dotyczące projektu rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów dołączane były do projektu kierowanego do podpisu Premiera - gdyż w przypadku tych projektów zwykle Premier nie jest bezpośrednio organem wnioskującym prowadzącym prace nad projektem. Okoliczności takie nie występują z reguły w przypadku rozporządzeń ministrów, zatem w przypadku ich projektów wystarczające jest udostępnienie wiedzy o dokonanych zgłoszeniach innym podmiotom (udostępnienie zgłoszeń w RPL).

Projekty aktów wykonawczych w dotychczasowej praktyce najczęściej były dołączane do projektu ustawy dopiero na etapie kierowania go do rozpatrzenia przez Radę Ministrów. Proponuje się sprecyzowanie tej kwestii przy uwzględnieniu z jednej strony niejednokrotnie daleko idących zmian, jakie są dokonywane w toku uzgodnień i konsultacji publicznych projektów ustaw (w ich wyniku dochodzi zarówno do wprowadzania nowych upoważnień ustawowych, jak i zmiany ich treści oraz rezygnacji z upoważnień pierwotnie proponowanych), a z drugiej – istotnego dla oceny projektowanej regulacji charakteru aktów wykonawczych. Za właściwy w kontekście tych okoliczności

etap prac nad projektem ustawy, od którego należy do niego dołączać projekty aktów wykonawczych, uznano skierowanie projektu do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów. Na etapie rozpatrywania przez Stały Komitet Rady Ministrów projekt uzyskuje bowiem, co do zasady, ustalony kształt merytoryczny a nadal zapewniona jest możliwość jego skorygowania. Należy przy tym zauważyć, że nie ma przeszkód, aby zainteresowane danym projektem ustawy podmioty i instytucje uczestniczące w konsultacjach publicznych z własnej inicjatywy odniosły się do projektu ustawy w kontekście rozwiązań proponowanych w dołączonych do niego projektach aktów wykonawczych. Projekt ustawy kierowany do rozpatrzenia przez Stały Komitet będzie bowiem udostępniany w RPL – co umożliwi w/w podmiotom skierowanie ewentualnych dodatkowych opinii o projekcie do organu wnioskującego także i na tym etapie (opinie dotyczące rozwiązań zawartych w projektach samych aktów wykonawczych będą zaś mogły być przedstawiane dopiero w ramach odrębnie się toczących prac legislacyjnych nad tymi projektami).

2. Uzgodnienia, konsultacje publiczne i opiniowanie projektu.

Pierwszy etap rządowych prac nad opracowanym projektem dokumentu rządowego obejmuje jego uzgodnienia, a także konsultacje publiczne lub opiniowanie, przy czym rozpoczęcie tego etapu prac jest uzależnione od wpisania projektu do właściwego wykazu prac. Wymóg ten dotyczy projektów podlegających takiemu wpisowi, czyli projektów założeń projektu ustawy, projektów ustaw i rozporządzeń oraz projektów dokumentów o charakterze programowym. Regulamin z 2002 r. wymagał ponadto przed rozpoczęciem uzgodnień przekazania projektów do KPRM w celu dokonania oceny OSR. W tym zakresie proponuje się przesunięcie dokonywania tej oceny na etap uzgodnień – co do zasady projekt będzie zatem kierowany do uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania, a Szef KPRM, niezależnie od stanowiska w ramach uzgodnień projektu, przekaże stanowisko dotyczące oceny OSR. Rozwiązanie to pozwoli na usprawnienie i przyspieszenie prac nad projektem. Jeżeli jednak ze względu na charakter projektu, uprzednie zbadanie OSR przyczyniłoby się do właściwego przygotowania projektu, dokonanie takiej oceny nastąpi przed rozpoczęciem procesu uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania. Decyzję w tym zakresie podejmie Rada Ministrów (jej organ pomocniczy).

W odniesieniu do prowadzenia uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania należy zwrócić uwagę, że projektowany Regulamin, wyraźnie odróżniając ww. trzy zakresy działań (czynności) podejmowanych na tym etapie procesu legislacyjnego przez

organ wnioskujący, pozostawia jego decyzji wybór kolejności ich przeprowadzenia. Na gruncie Regulaminu z 2002 r. kwestia ta wywoływała wątpliwości interpretacyjne, jakkolwiek z reguły organy wnioskujące kierowały projekty równocześnie do uzgodnień i konsultacji społecznych. Projektowany Regulamin nie ingeruje w tę decyzję, gdyż mimo że równoczesne prowadzenie tych działań z reguły wydaje się być najbardziej efektywne, to mogą wystąpić sytuacje uzasadniające przeprowadzenie np. najpierw konsultacji publicznych albo najpierw uzgodnień, a uwzględnienie wyników jednego z tych działań może prowadzić nawet do rezygnacji z określonych, pierwotnie planowanych rozwiązań. Proponuje się natomiast, by z chwilą wykonania pierwszej z tych czynności projekt został udostępniony opinii publicznej przez umieszczenie w RPL.

Charakter podejmowanych na tym etapie rządowego procesu legislacyjnego czynności nie jest identyczny:

- 1) uzgadnianie – jest działaniem obligatoryjnym i obejmuje uzgodnienie projektu wyłącznie z członkami Rady Ministrów i Szefem KPRM oraz (w ograniczonym zakresie) z RCL;
- 2) konsultacje publiczne – są działaniem rekomendowanym nakierowanym na pozyskanie opinii podmiotów spoza sektora organów i instytucji państwowych;
- 3) opiniowanie – jest działaniem fakultatywnym (z wyłączeniem uzyskania opinii Rady Legislacyjnej, które jest obligatoryjne, jakkolwiek tylko w odniesieniu do niektórych projektów) nakierowanym na pozyskanie opinii organów i instytucji państwowych.

W każdym przypadku uwzględnienia wymagają oczywiście przepisy odrębne, które mogą nakładać zarówno obowiązek uzgodnienia danego projektu z innym podmiotem, jak i zobowiązać organ wnioskujący do uzyskania opinii tak instytucji państwowej, jak podmiotu spoza tego sektora (np. organizacji związkowej). W Regulaminie proponuje się zatem wyodrębnienie „opiniowania”, które na gruncie Regulaminu z 2002 r. niejednokrotnie traktowano w praktyce bądź na równi z „uzgodnieniami” z uwagi na krąg podmiotów zgłaszających opinie (organy i instytucje państwowe), bądź na równi z „konsultacjami” z uwagi na niewiązący charakter opinii.

Projektowane regulacje precyzują charakter każdej z przedmiotowych czynności.

Uzgodnienia projektu dokumentu rządowego, jak w obecnym stanie prawnym, powinny doprowadzić do uzgodnienia jego treści, czyli uzyskania zgody podmiotów biorących udział w uzgodnieniach na treść dokumentu, a brak takiej zgody skutkuje - na tym etapie - stwierdzeniem rozbieżności stanowisk (wpisywanej do protokołu rozbieżności), która musi zostać usunięta na dalszych etapach procesu legislacyjnego

(najpóźniej na w toku rozpatrywania projektu przez Radę Ministrów). Odrębności w tym zakresie dotyczą uzgodnienia projektu rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów i rozporządzenia ministra. Projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów nie podlega rozpatrzeniu przez Radę Ministrów, zatem ewentualne rozbieżności stanowisk są rozpatrywane przez Stały Komitet Rady Ministrów, do którego zadań należy również przygotowanie i uzgadnianie rozstrzygnięć Prezesa Rady Ministrów. Natomiast w przypadku rozporządzenia ministra w ogóle nie stwierdza się rozbieżności stanowisk – właściwy minister wyłącznie informuje zgłaszającego uwagę w toku uzgodnień o przyczynach jej nieuwzględnienia, jakkolwiek przewiduje się możliwość wystąpienia w takim przypadku o rozpatrzenie projektu przez Stały Komitet Rady Ministrów.

Konsultacje publiczne projektu służą uzyskaniu opinii obywateli, podmiotów ich reprezentujących, czy organizacji społecznych. Opinie te, tak jak w dotychczasowym stanie prawnym, nie są wiążące i w projektowanym Regulaminie wyraźnie wskazano, że decyzja co do uwzględnienia lub odrzucenia uwag zgłoszonych w toku tych konsultacji należy do organu wnioskującego. Proponuje się, by omówienie wyników konsultacji publicznych organ wnioskujący przedstawiał, nie jak dotychczas w OSR, ale w odrębnym dołączanym do projektu raporcie z konsultacji (łącznie z omówieniem wyników opiniowania), przy czym proponuje się sprecyzowanie wymaganej treści omówienia, w szczególności wskazując na wymóg odniesienia się do przedstawionych stanowisk. Tak jak dotychczas, konsultacje publiczne są przeprowadzane co do zasady fakultatywnie – decyzję o ich przeprowadzeniu i zakresie podejmuje organ wnioskujący biorąc pod uwagę przesłanki wskazane w § 37 ust. 1 projektowanej uchwały (odpowiadające przesłankom dotychczas wskazanym w § 12 ust. 5 Regulaminu z 2002 r.). Proponuje się jednak ukształtowanie konsultacji publicznych jako pewnego standardu postępowania, rekomendowanego działania, którego ewentualne pominięcie powinno być uzasadnione.

W konsekwencji proponuje się:

- 1) wprowadzenie obowiązku wyjaśnienia decyzji o rezygnacji z przeprowadzenia konsultacji publicznych projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia;
- 2) uwzględnienie możliwości przeprowadzenia konsultacji publicznych nie tylko przez kierowanie projektu indywidualnie do określonych podmiotów w celu przedstawienia ich stanowiska.

Zachowując możliwość indywidualnego występowania o stanowiska, proponuje się by projekt dokumentu rządowego był co do zasady „przedstawiany” do konsultacji

publicznych. Pozwala to na poddanie projektu udostępnionego do wiadomości publicznej szerokim konsultacjom, w tym z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej, co pozwala na uzyskanie opinii szerszego kręgu podmiotów zainteresowanych danym projektem (pilotażowy projekt prowadzenia konsultacji publicznych z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej „konsultacje on-line” jest obecnie uruchomiony w Ministerstwie Gospodarki). Rozwiązanie takie wymaga pewnego zaangażowania ze strony organizacji społecznych, instytucji czy samych obywateli w obserwowanie prac Rządu, jednakże ułatwieniu tego zadania służy możliwość zapoznania się z rządowymi planami legislacyjnymi (wymóg uprzedniego – przed rozpoczęciem prac nad projektem – umieszczenia projektu we właściwym, publicznie dostępnym, wykazie prac legislacyjnych lub programowych) oraz z samymi projektami i dokumentami związanymi z prowadzonymi nad nimi pracami (wymóg udostępniania tych projektów i dokumentów w publicznie dostępnym RPL). Należy podkreślić, że projektowany Regulamin nie przesądza ani o zakresie konsultacji publicznych ani o przesłankach wyboru sposobu ich przeprowadzania – decyzje w tym zakresie podejmuje organ wnioskujący (należy zauważyć, że – jak dotychczas – decyzja ta będzie podlegała ocenie Szefa KPRM w ramach badania OSR).

Opiniowanie projektu służy uzyskaniu opinii tych organów administracji rządowej oraz innych organów i instytucji państwowych, których nie dotyczy wymóg uzgodnienia projektu. W odróżnieniu od konsultacji publicznych proponuje się rezygnację w tym przypadku ze wskazywania przesłanek, jakimi ma się kierować organ wnioskujący, podejmując decyzję o zasięgnięciu opinii. Ponadto w przypadku tych podmiotów zasięganie opinii ma mieć zindywidualizowany, celowy charakter – o taką opinię można wystąpić do konkretnego organu lub instytucji, których zakresu działania dotyczy projekt. Rozwiązanie to powinno przyczynić się do usprawnienia procesu opiniowania. Podobnie jak w przypadku konsultacji publicznych, przedstawiane opinie i stanowiska nie mają charakteru wiążącego i w sprawie zgłoszonych w nich uwag rozstrzyga organ wnioskujący. Proponuje się jednak, aby organ wnioskujący sporządzał i dołączał od protokołu rozbieżności odrębne zestawienie nieuwzględnionych przez niego uwag zgłoszonych w ramach opiniowania przez organy administracji publicznej. Jakkolwiek kwestia tych uwag będzie już rozstrzygnięta, to sporządzenie takiego zestawienia jest istotne ze względu na wagę nieuwzględnionych zastrzeżeń takich podmiotów jak Narodowy Bank Polski, Komisja Nadzoru Finansowego, czy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, których zakresu działania dotyczy dany projekt. Zasadne

jest przekazanie w dalszych etapach prac informacji o takich zastrzeżeniach. Wymaga jednak podkreślenia, że uwag tych nie można zaliczać do rozbieżności ujmowanych w protokole rozbieżności i rozstrzyganych na dalszych etapach procesu legislacyjnego.

Jak wspomniano wyżej, proponuje się wprowadzenie wymogu dołączenia do projektu dokumentu rządowego nowego dokumentu – raportu z konsultacji. Stosownie do rodzaju projektu dokumentu rządowego będzie on zawierał kompleksowe informacje dotyczące ewentualnego wpływu podmiotów spoza administracji rządowej na kształt projektu. Proponuje się bowiem umieszczenie w nim zarówno omówienia wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania, informacji o zgłoszeniach podmiotów zainteresowanych pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, jak i wyników konsultacji (uzgodnień, opinii) z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej. Informacje te obecnie zamieszczane są w OSR lub w uzasadnieniu. Umieszczenie ich w odrębnym dołączanym do projektu (obok uzasadnienia zawierającego OSR) dokumencie pozwoli na bardziej czytelne informowanie o wynikach przeprowadzonych działań.

Zasadniczy przebieg czynności na etapie uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania projektu dokumentu rządowego nie ulega zmianie. Proponowane w tym zakresie modyfikacje mające na celu zwiększenie przejrzystości i usprawnienie tej procedury dotyczą:

- 1) terminów zajmowania stanowisk – Regulamin z 2002 r. przewiduje termin 7-dniowy a w przypadku projektów ustaw – termin 14-dniowy w pierwszej turze uzgodnień i konsultacji a następnie w razie wprowadzenia zmian w projekcie termin 7-dniowy; proponuje się ustalenie, jako podstawowego terminu do zajęcia stanowiska, terminu 7-dniowego, przy czym należy podkreślić, że jest to termin minimalny, którego skrócenie wymaga szczegółowego uzasadnienia – nic nie stoi na przeszkodzie wyznaczeniu w danym przypadku terminu dłuższego, rezygnuje się bowiem z wyznaczania terminu maksymalnego (obecnie – 30 dni); odrębne terminy minimalne proponuje się natomiast dla projektu założeń projektu ustawy i projektu ustawy opracowanego na podstawie założeń, w którym wprowadzono istotne zmiany w stosunku do założeń (14 dni), oraz projektu ustawy opracowanego bez przyjęcia założeń (21 dni); terminy te stosować się będzie w całym przebiegu uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania projektu; rozwiązanie to oczywiście nie wyłącza stosowania przepisów odrębnych, które wyznaczają szczególne terminy do przedstawienia stanowisk lub opinii;

- 2) ograniczenia zakresu stanowisk przedstawianych w ramach uzgodnień – obok podkreślenia ogólnego ograniczenia ich zakresu do spraw z zakresu działania danego organu proponuje się sprecyzowanie ograniczeń stosowanych w przypadku zgłaszania uwag w kolejnych turach uzgodnień (zakres, w jakim projekt został zmieniony lub jest niezgodny z przyjętymi ustaleniami); dodatkowo w odniesieniu do projektu ustawy opracowanego na podstawie założeń proponuje się ograniczenie zakresu zgłaszanych uwag do spraw nieobjętych przyjętymi założeniami lub wprowadzonych przez organ wnioskujący zmian w stosunku do założeń (należy podkreślić, że proponuje się równocześnie wprowadzenie obowiązku wskazania i uzasadnienia takich zmian przez organ wnioskujący); rozwiązania te mają na celu ograniczenie przypadków zgłaszania zastrzeżeń w sprawach już raz rozstrzygniętych, co stanowi czynnik wydłużający proces uzgodnień;
- 3) dodatkowych zadań Szefa KPRM w zakresie badania OSR i badania zgodności projektu ustawy z założeniami, na podstawie których został on opracowany – proponuje się, aby badanie projektu w tych zakresach miało miejsce w ramach uzgodnień projektu a nie (jak dotychczas) przed ich rozpoczęciem (ze wspomnianym już wyjątkiem badania OSR przed rozpoczęciem etapu uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania na wniosek Rady Ministrów lub jej organu pomocniczego); rozwiązania te w dużej mierze upraszczają i ujednolicają tryb dokonywania tych ocen przez Szefa KPRM; dodatkowo proponuje się rozszerzenie zadań Szefa KPRM o badanie poprawności testu regulacyjnego oraz zakresu konsultacji publicznych i opiniowania w przypadku projektu założeń projektu ustawy;
- 4) działań podejmowanych przez organ wnioskujący w razie zgłoszenia uwag do projektu – proponuje się sprecyzowanie wymogów w zakresie odniesienia się do uwag zgłoszonych w ramach uzgodnień oraz w opiniach, o które organ wnioskujący wystąpił, a także sprecyzowanie reguł przeprowadzania konferencji uzgodnieniowych, w szczególności: wprowadzenie wymogu przekazywania wraz z zaproszeniem na konferencję zestawienia zgłoszonych uwag zawierającego co najmniej sygnalizację stanowiska organu wnioskującego, umożliwienie uznania braku udziału w konferencji przedstawiciela organu administracji rządowej za odstąpienie od zgłoszonych uwag oraz uznanie upoważnienia do udziału w konferencji za mające charakter ogólny (dotyczące całości projektu a nie tylko zgłoszonych uwag); rozwiązania te powinny zwiększyć efektywność podejmowanych na tym etapie działań; proponuje się także wskazanie na możliwość zorganizowania odrębnej

konferencji w ramach prowadzonych konsultacji publicznych, zachowując jednak możliwość zaproszenia przedstawicieli podmiotów biorących udział w tych konsultacjach (zgłaszających uwagi) na konferencję uzgodnieniową łącznie z przedstawicielami organów i instytucji zgłaszających uwagi w ramach uzgodnień i opiniowania;

- 5) reguł konsultacji publicznych i opiniowania projektu w przypadku jego zmian w wyniku prowadzonych uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania – proponuje się rozszerzenie kręgu podmiotów, którym organ wnioskujący przekazuje projekt w kolejnej turze (turach) prac o podmioty, do których bezpośrednio wystąpił on o stanowiska tak w ramach konsultacji publicznych, jak i opiniowania projektu, przy czym obowiązek taki powstawałby w przypadku wprowadzenia do projektu istotnych zmian w obszarze zainteresowania tych podmiotów; wskazuje się też jednoznacznie na możliwość przedstawienia zmienionego projektu do konsultacji publicznych; równocześnie jednak proponuje się zniesienie obowiązku rozsyłania zmienionego projektu, jeżeli zakres zmian jest nieznaczny.

Dodatkowo w odniesieniu do projektu ustawy opracowanego przez RCL na podstawie założeń proponuje się sprecyzowanie regulacji dotyczącej rezygnacji przez organ wnioskujący z przeprowadzenia uzgodnień projektu, wyłączając możliwość rezygnacji z uzgodnień w razie wprowadzenia do projektu ustawy istotnych zmian w stosunku do przyjętych założeń. W takiej sytuacji obligatoryjne stałoby się też ponowne przeprowadzenie konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy, gdy uprzednio uznano za zasadne poddanie takim konsultacjom i opiniowaniu projektu jej założeń – pozwoli to uniknąć sytuacji, gdy organ wnioskujący rezygnuje z tych czynności w odniesieniu do samego projektu ustawy opracowanego na podstawie założeń z uwagi na uzyskanie już opinii o planowanych rozwiązaniach, jeżeli rozwiązania te uległy istotnym zmianom. Natomiast jeżeli projekt założeń nie był poddany konsultacjom publicznym i opiniowaniu, to także w przypadku wprowadzenia zmian, poddanie projektu ustawy tym procedurom będzie podlegać ocenie organu wnioskującego zgodnie z ogólnymi regułami.

3. Rozpatrzenie projektu przez właściwy komitet Rady Ministrów oraz przez Stały Komitet Rady Ministrów.

W odniesieniu do komitetów właściwych do rozpatrywania określonych kategorii spraw (obecnie są to Komitet do Spraw Europejskich oraz Komitet Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji) projekt wprowadza wyłącznie podstawowe regulacje sytuujące ich prace w ramach postępowania z projektami dokumentów rządowych (co do zasady – jak

dotychczas – projekt kierowany do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów powinien być już rozpatrzony przez właściwy komitet).

W odniesieniu do Stałego Komitetu Rady Ministrów, jak wskazano wyżej, proponuje się wydzielenie przepisów dotyczących rozpatrywania projektów dokumentów rządowych z regulacji określających tryb postępowania Stałego Komitetu zawartych w akcie o jego utworzeniu i włączenie ich do projektowanego Regulaminu. Kształt tych regulacji pozostaje co do zasady niezmienny przy uwzględnieniu jednak niezbędnych dostosowań do ogólnych regulacji projektowanej uchwały, w szczególności w zakresie dotyczącym podmiotów uprawnionych do wnoszenia projektów do rozpatrzenia przez Komitet.

Jak wskazano już w części dotyczącej opracowania projektu dokumentu rządowego, proponuje się wprowadzenie jednoznacznego wymogu dołączania projektów aktów wykonawczych do kierowanego do rozpatrzenia przez Komitet projektu ustawy.

Wprowadzono ponadto możliwość bezpośredniego wystąpienia Sekretarza Komitetu o opinię o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej, przy zachowaniu obowiązku ustosunkowania się organu wnioskującego do uwag zawartych w takiej opinii – co przyspiesza przygotowanie projektu do rozpatrzenia przez Komitet.

Analogicznie do rozwiązań proponowanych w odniesieniu do posiedzeń Rady Ministrów, zaproponowano przesunięcie momentu, do którego organ wnioskujący może wycofać wniesiony projekt (obecnie – do momentu podjęcia rozstrzygnięć przez Komitet), na czas rozpoczęcia jego rozpatrzenia – wycofanie projektu bez rozstrzygnięcia w jego sprawie, gdy projekt został już rozpatrzony, omówiono jego rozwiązania i rozstrzygnięto niejednokrotnie liczne zgłaszane uwagi, może prowadzić do zbędnego wydłużania prac nad projektem.

Zwiększono także możliwości dostosowania terminu zgłaszania uwag na posiedzenie Komitetu do charakteru danego projektu – termin ten wyznaczać będzie Sekretarz Komitetu (jak dotychczas, nie może on kończyć się później niż na 2 dni przed posiedzeniem). Konieczność właściwego przygotowania prac Komitetu może jednak uzasadniać wyznaczenie terminu wcześniejszego.

Nowa regulacja w zakresie prac Stałego Komitetu Rady Ministrów dotyczy rozpatrywania przez ten Komitet projektów rozporządzeń ministrów. W konsekwencji włączenia do projektowanego Regulaminu przepisów dotyczących postępowania z takimi projektami, proponuje się również uregulowanie sytuacji, w której w toku uzgodnień projektu rozporządzenia ministra nie dochodzi do uzgodnienia stanowisk z innym

- doprecyzowania charakteru prowadzonych przez organ wnioskujący uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania oraz konieczności podjęcia przez organ wnioskujący rozstrzygnięć w sprawie uwag zgłaszanych w ramach tych konsultacji i opiniowania – Rada Ministrów zapoznaje się z tymi rozstrzygnięciami, gdyż wymagają one omówienia w raporcie z konsultacji, i ostatecznie może podjąć w tym zakresie odmienną decyzję, jeżeli kwestia taka zostanie podniesiona przez właściwy organ, jednak nie rozpatruje i nie rozstrzyga uwag zgłaszanych przez podmioty w ramach konsultacji publicznych i opiniowania projektu;
- 4) przesunięcie momentu, do którego organ wnioskujący może wycofać wniesiony projekt (obecnie – do momentu podjęcia rozstrzygnięć przez Radę Ministrów), na czas rozpoczęcia jego rozpatrzenia przez Rząd – wycofanie projektu bez rozstrzygnięcia w jego sprawie, gdy Rada Ministrów już rozpatrzyła projekt, omówiła jego rozwiązania i rozstrzygnęła zgłaszane uwagi, może prowadzić do zbędnego wydłużania prac nad projektem;
 - 5) sprecyzowanie charakteru postępowania z projektami dokumentów rządowych o charakterze informacyjnym – proponuje się uwzględnienie jako odrębności w odniesieniu do regulacji określającej wynik prac Rady Ministrów przypadków projektów niewymagających rozstrzygnięcia Rady Ministrów, które rozsyłane są wyłącznie do wiadomości członkom Rządu;
 - 6) skrócenie (z trzech dni) do jednego dnia minimalnego terminu do zajęcia stanowiska wobec projektu rozpatrywanego w trybie obiegowym (z wyjątkiem projektów założeń projektów ustaw i projektów aktów normatywnych, dla których zachowano dotychczasowy termin trzech dni);
 - 7) sprecyzowanie postępowania po przyjęciu projektu przez Radę Ministrów przez wskazanie Sekretarza Rady Ministrów, jako właściwego do wyznaczenia podmiotu, który będzie zobowiązany do sporządzenia tekstu ostatecznego dokumentu rządowego przyjętego przez Radę Ministrów;
 - 8) włączenie do tego etapu procesu legislacyjnego obowiązków związanych z notyfikacją projektów aktów prawnych objętych systemem notyfikacji norm i aktów prawnych (tzw. notyfikacją techniczną) – należy zauważyć, że w projekcie nie proponuje się uregulowania szczegółowej procedury dokonywania notyfikacji (wynika ona z przepisów odrębnych), wskazując jedynie na sam obowiązek notyfikacji i etap procedury legislacyjnej, w którym jest on realizowany: w przypadku projektu ustawy jest to etap po przyjęciu projektu przez Rząd (przy czym proponuje

stosownie do stanowiska organu do zgłoszonych uwag) od przedstawienia uwag przy zwolnieniu z tego obowiązku (co może mieć miejsce, w przypadku gdy projekt nie wymaga rozpatrzenia przez komisję, a jedynie wprowadzenia określonych poprawek usuwających nieznaczne błędy legislacyjne czy redakcyjne).

Należy też zauważyć, że w projekcie pomija się kwestię możliwości wykonywania określonych zadań przez upoważnionych przez Prezesa RCL kierowników komórek organizacyjnych RCL, jako wynikającą już z odrębnych przepisów.

5. Rozpatrzenie projektu przez Radę Ministrów.

Zasadniczy kształt regulacji dotyczących rozpatrzenia projektu dokumentu rządowego przez Radę Ministrów pozostaje niezmienny – przy uwzględnieniu niezbędnych dostosowań do wcześniej omówionych regulacji projektowanej uchwały, w szczególności w zakresie dotyczącym podmiotów uprawnionych do wnoszenia projektów do rozpatrzenia przez Radę Ministrów oraz wymogów dotyczących dokumentów wnoszonych do rozpatrzenia (jak dołączenie raportu z konsultacji, czy odwróconej tabeli zgodności) – przy czym proponuje się uporządkowanie przepisów określających te wymogi.

W zakresie proponowanych zmian na tym etapie procesu legislacyjnego należy wskazać na:

- 1) wprowadzenie obowiązku przedstawienia przez organ wnioskujący ewentualnych zmian projektu wprowadzonych po rozpatrzeniu go przez Stały Komitet Rady Ministrów – zadaniem tego Komitetu jest przygotowanie rozstrzygnięć Rady Ministrów, zatem ewentualne zmiany tak przygotowanego rozstrzygnięcia powinny być wyjaśnione (rozwiązanie to jest już z reguły stosowane również obecnie);
- 2) wprowadzenie (analogicznie jak w przypadku prac Stałego Komitetu Rady Ministrów) możliwości bezpośredniego wystąpienia Sekretarza Rady Ministrów o opinię o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej, przy zachowaniu obowiązku ustosunkowania się organu wnioskującego do uwag zawartych w takiej opinii – co przyspiesza przygotowanie projektu do rozpatrzenia przez Radę Ministrów;
- 3) jednoznaczne wskazanie zakresu podmiotów uprawnionych do zgłaszania uwag do projektu dokumentu rządowego – krąg tych podmiotów odpowiada zakresowi podmiotów, z którymi organ wnioskujący musi uzgodnić projekt dokumentu rządowego, i obejmuje członków Rady Ministrów i Szefa KPRM oraz Prezesa RCL (uzgodnienie pod względem prawnym); rozwiązanie to jest konsekwencją

ich znajomość jest istotna dla oceny poprawności legislacyjnej projektu ustawy, w szczególności podziału regulowanej materii na ustawową i przekazaną do regulacji aktu wykonawczego oraz projektowanych upoważnień ustawowych); decyzję co do ewentualnego zwrotu organowi wnioskującemu projektu, który nie spełnia tych wymagań, pozostawiono Prezesowi RCL, co pozwala na uwzględnienie szczególnych sytuacji, np. w których nieznaczny zakres zmian projektu w wyniku ustaleń Stałego Komitetu Rady Ministrów nie stoi na przeszkodzie ustaleniu, jaka jest uzgodniona treść projektu;

- 3) sprecyzowano charakter upoważnienia do udziału w posiedzeniu komisji, uznając je – analogicznie do upoważnienia do udziału w konferencji uzgodnieniowej – za mające charakter ogólny (dotyczący całości zagadnień, jakie mogą się pojawić przy rozpatrywaniu projektu);
- 4) sprecyzowano – w oparciu o doświadczenia wynikające z przebiegu prac komisji prawnych – reguły dokonywania ustaleń komisji (przekazując przewodniczącemu komisji rozstrzyganie zagadnień legislacyjnych oraz umożliwiając mu samodzielne rozstrzyganie zagadnień prawnych, z wyłączeniem – jak dotychczas – zagadnień dotyczących zgodności projektu z prawem unijnym) oraz regulacje dotyczące wyników prac komisji (w szczególności wskazując organ wnioskujący, jako właściwy do sporządzenia tekstu projektu uwzględniającego ustalenia komisji, z wyjątkiem projektu ustawy, który na podstawie założeń był sporządzony przez RCL);
- 5) uregulowano wprost w projektowanym Regulaminie możliwość wystąpienia do organu wnioskującego o przekazanie projektu do RCL w celu weryfikacji zgodności projektu z ustaleniami komisji – taka weryfikacja, dokonywana niejednokrotnie również w obecnym stanie prawnym, służy właściwemu przygotowaniu projektu do rozpatrzenia przez Radę Ministrów bądź do podpisu właściwego organu, umożliwiając usunięcie ewentualnych omyłek, czy nieznacznych błędów legislacyjnych lub redakcyjnych;
- 6) sprecyzowano regulacje dotyczące zwalniania projektu z obowiązku rozpatrzenia przez komisję, eliminując przy tym procedurę wstępowania z wnioskiem o takie zwolnienie przez organ wnioskujący (kompetencja do takiego zwolnienia przysługuje bowiem Prezesowi RCL bez względu na złożenie takiego wniosku czy jego brak) oraz rozróżniając możliwość przedstawienia organowi wnioskującemu kierującemu projekt do rozpatrzenia przez komisję dodatkowego stanowiska (uwag) przed rozstrzygnięciem co do rozpatrzenia przez komisję (rozstrzygnięcie to nastąpi

członkiem Rady Ministrów, Szefem KPRM lub Prezesem RCL. Proponuje się umożliwienie w takiej sytuacji zarówno zgłaszającemu nieuwzględnioną uwagę, jak i ministrowi wydającemu dane rozporządzenie, wystąpienia o rozpatrzenie „spornego” projektu przez Komitet, który w zakresie nieuwzględnionej uwagi wydałby opinię o projekcie. Mimo niewiążącego charakteru opinii, jej wydanie może bowiem przyczynić się do osiągnięcia porozumienia między właściwym ministrem a zgłaszającym uwagę. Proponowane rozwiązanie jest oparte o dotychczasową praktykę oraz uwzględnia wyłączną właściwość ministra (bądź ministrów) upoważnionego ustawą do wydania określonego rozporządzenia do rozstrzygnięcia o jego treści.

4. Rozpatrzenie projektu (ustawy i rozporządzenia) przez komisję prawniczą.

Regulacje dotyczące rozpatrzenia projektu dokumentu rządowego przez komisję prawniczą sprecyzowano z uwzględnieniem dotychczasowych doświadczeń i praktyki postępowania na tym etapie procesu legislacyjnego. W szczególności:

- 1) sprecyzowano zakres projektów podlegających obowiązkowi rozpatrzenia przez komisję – w konsekwencji proponowanego uregulowania w Regulaminie postępowania z projektami rozporządzeń Prezesa Rady Ministrów i ministrów wskazano wprost, iż obowiązkowi temu podlegają projekty ustaw oraz projekty rozporządzeń (Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów i ministrów); pozostałe projekty aktów normatywnych (np. uchwały Rady Ministrów) podlegają jednak nadal uzgodnieniu pod względem prawnym z RCL; należy przy tym zauważyć, że proponuje się wprowadzenie możliwości skierowania do rozpatrzenia przez komisję również projektu ustawy opracowanego przez RCL na podstawie założeń – wynika to z konieczności uwzględnienia sytuacji szczególnych, zwłaszcza przypadków gdy projekt w kształcie uzgodnionym po rozpatrzeniu projektu przez Stały Komitet Rady Ministrów istotnie różni się od sporządzonego przez RCL projektu skierowanego przez organ wnioskujący do uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania;
- 2) sprecyzowano wymagania formalne dokumentu kierowanego do rozpatrzenia przez komisję, w szczególności wskazując na wymóg uwzględnienia w projekcie ustaleń właściwych komitetów i Stałego Komitetu Rady Ministrów (pracom komisji powinien zostać poddany uzgodniony merytorycznie tekst projektu) oraz na wymóg dołączenia do projektu ustawy projektów przewidzianych w niej aktów wykonawczych (należy zauważyć, że projekty takich aktów – zgodnie z propozycją dotyczącą prac Stałego Komitetu Rady Ministrów – powinny zostać dołączone do projektu ustawy już na etapie prac tego Komitetu, natomiast na etapie prac komisji

się uzupełnienie tej regulacji o obowiązek organu wnioskującego poinformowania Sekretarza Rady Ministrów oraz właściwych organów Sejmu i Senatu o wynikach notyfikacji), a w przypadku projektu rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów i ministra – etap przed skierowaniem projektu do podpisu organu wydającego; szczególnej regulacji wymaga w tym zakresie kwestia notyfikacji projektu rozporządzenia Rady Ministrów – wobec konieczności notyfikacji „projektu” (a nie już wydanego aktu prawnego) a równocześnie nabrania przez ten projekt charakteru ostatecznego, proponuje się wprowadzenie do Regulaminu w oparciu o dotychczasową praktykę rozstrzygnięć obejmujących wstępną akceptację projektu oraz – stosownie do wyników notyfikacji i zakresu wprowadzonych do notyfikowanego projektu zmian – ponowne rozpatrzenie projektu przez Radę Ministrów albo skierowanie go do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów (należy przy tym zauważyć, że zgodnie z odrębnymi przepisami notyfikowany projekt, w którym wprowadzono zmiany w zakresie regulacji podlegających obowiązkowi notyfikacji, wymaga ponownej notyfikacji – zatem w razie wprowadzenia takich zmian projekt ponownie podlegać będzie takiej wstępnej akceptacji Rady Ministrów).

Ocena funkcjonowania obowiązujących przepisów

Niezależnie od uporządkowania i sprecyzowania regulacji dotyczących przebiegu rządowego procesu legislacyjnego, proponuje się wprowadzenie do Regulaminu przepisów dotyczących dokonywania ocen funkcjonowania przepisów obowiązujących, tzw. OSR ex-post. Dokonywanie takich ocen ma miejsce w obecnej praktyce działania Rządu – proponuje się jednak wprowadzenie regulacji, które ujednoczyłyby zakres oceny i sposób przedstawiania jej wyników, oraz wymogu udostępniania ich do wiadomości publicznej w Biuletynie Informacji Publicznej.

Projektowany wymagany zakres przygotowywanej przez właściwego ministra oceny pozwala w szczególności na ocenę realizacji celów ustawy, poprawności dokonanych wyborów w zakresie sposobów ich osiągnięcia oraz przyjętych przy opracowaniu danej ustawy założeń co do skutków ustawy. Przepisy dotyczące przygotowania OSR ex-post wyłączone z grupy przepisów regulujących przebieg procesu legislacyjnego, należy jednak zauważyć, że dokonanie takiej oceny może stanowić swego rodzaju końcowy etap tego procesu albo prowadzić do rozpoczęcia kolejnego. Projekt odnosi się do dokonywania ocen ustaw, należy jednak mieć na uwadze, że ocena jej funkcjonowania może być związana z

należytych lub niewłaściwym funkcjonowaniem również wykonujących ją aktów wykonawczych.

OSR ex-post może być przygotowana w każdym czasie z inicjatywy własnej właściwego ministra. Dokonanie takiej oceny może być jednak przewidziane już na etapie prac nad projektem danej ustawy (wówczas w teście regulacyjnym lub w OSR może być już wskazany termin dokonania oceny) albo – w odniesieniu do każdej ustawy niezależnie od procesu prac nad jej projektem – na wniosek Rady Ministrów lub jej organu pomocniczego. W takich przypadkach OSR ex-post przekazuje się tym organom, które mogą zażądać uzupełnienia dokonanej oceny.

Obowiązki wobec Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

Projekt nie przewiduje, co do zasady, zmian dotychczasowych regulacji dotyczących wykonywania obowiązków Rządu wobec Sejmu i Senatu, w tym udziału przedstawicieli Rządu w pracach parlamentarnych, ujmując je jednak w projektowanym Regulaminie w czytelniejszej systematyce. Zaproponowano jednak modyfikację kręgu podmiotów uczestniczących w pracach parlamentarnych na zaproszenie właściwych organów Sejmu lub Senatu w celu zapewnienia spójności tej regulacji z art. 9 ustawy o Radzie Ministrów, wyłączając z tego kręgu Prezesa RCL. Należy jednak zwrócić uwagę, iż równocześnie uwzględnia się możliwość, w przypadku gdy projekt ustawy był sporządzony przez RCL, wyznaczenia przez Prezesa RCL do udziału w pracach parlamentarnych przedstawiciela RCL – nastąpić to może na wniosek organu wnioskującego. Zatem udział przedstawiciela RCL w tych pracach będzie mógł mieć miejsce na zaproszenie przedstawiciela Rządu i w ramach towarzyszącej mu delegacji.

Proponuje się aby ze względu na projektowane zmiany w zakresie przebiegu rządowego procesu legislacyjnego, nowe regulacje miały zastosowanie dopiero do tych projektów dokumentów rządowych, które już pod jej rządem zostaną skierowane do uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania. Jakkolwiek rozwiązanie to zakłada stosowanie przez pewien czas dwóch trybów postępowania z projektami dokumentów rządowych, to jednak pozwoli na uniknięcie w okresie przejściowym problemów związanych z ewentualnym „powtórzeniem” rozpoczętych i niekiedy znacznie zaawansowanych etapów tego procesu, a czas stosowania dotychczasowych procedur nie powinien przekraczać kilku do kilkunastu miesięcy.

Proponuje się wejście w życie nowej uchwały z zachowaniem co najmniej 14 dniowego okresu vacatio legis (co w powiązaniu z ww. regulacją przejściową powinno zapewnić możliwość dostosowania się adresatów uchwały do jej regulacji) i równocześnie z pierwszym dniem miesiąca.

Zakres spraw regulowanych projektem nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Regulacje projektowanej uchwały są adresowane do organów administracji rządowej – Rady Ministrów i członków Rady Ministrów oraz do podmiotów upoważnionych do prowadzenia rządowego procesu legislacyjnego, do których oprócz członków Rady Ministrów należą Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów i podmioty upoważnione przez Prezesa Rady Ministrów, ministrów albo na podstawie przepisów odrębnych. Regulacje te mają też wpływ na inne podmioty biorące udział w tym procesie – organy administracji rządowej i inne organy i instytucje państwowe, których zakresu działania mogą dotyczyć projekty dokumentów rządowych, a także podmioty spoza tego sektora, tj. obywateli i ich przedstawicielstwa, jak organizacje społeczne, instytucje reprezentujące określone grupy społeczne, zawodowe lub przedsiębiorców, uczestniczące w konsultacjach projektów dokumentów rządowych.

Celem projektu jest zwiększenie przejrzystości procesu legislacyjnego oraz usprawnienie i przyspieszenie przebiegu prowadzonych w jego ramach prac – przy zachowaniu warunków niezbędnych dla zapewnienia ich rzetelności.

Przewiduje się, że w wyniku doprecyzowania reguł konsultacji publicznych projektów dokumentów rządowych nastąpi wzrost udziału obywateli i ich przedstawicielstw w procesie stanowienia prawa. Czytelne przepisy uchwały oraz mające informacyjny charakter opisy stosowanych procedur powinny zwiększyć świadomość nie tylko istnienia i charakteru uprawnień w tym zakresie, ale także sposobów ich wykonywania. Zwiększony nacisk na przeprowadzanie konsultacji publicznych, jako działania rekomendowanego w projektowanym Regulaminie, oraz sprecyzowanie wymagań w zakresie omówienia ich wyników powinno przyczynić się do zwiększenia aktywności w tym obszarze organów odpowiedzialnych za prowadzenie prac nad projektami dokumentów rządowych. Natomiast rozszerzenie możliwych sposobów przeprowadzania konsultacji publicznych umożliwi uzyskanie opinii podmiotów rzeczywiście zainteresowanych danym projektem, a nie tylko uznanych za takie przez organ odpowiedzialny za dany projekt. Udział w konsultacjach publicznych, w ramach których organ wnioskujący nie wystąpił bezpośrednio do danego podmiotu o opinię, wymagać będzie jednak od tego podmiotu pewnego zaangażowania w obserwowanie prac Rządu (zapoznania się z rządowymi planami legislacyjnymi ujętymi w wykazie prac legislacyjnych oraz z samymi projektami udostępnianymi w RPL).

Wejście w życie projektowanych regulacji może wymagać usprawnienia sposobu wykonywania swoich obowiązków i uprawnień również od podmiotów sektora publicznego uczestniczących w procesie legislacyjnym. W szczególności proponowane doprecyzowania regulacji dotyczących prowadzenia uzgodnień przez organ wnioskujący i zgłaszania w ich toku uwag kładą nacisk na efektywność tych czynności.

Nie przewiduje się zwiększenia kosztów funkcjonowania podmiotów, na które oddziałują projektowane regulacje.

Konsultacje

Projekt uchwały został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji (w zakładce „Legislacja”).

Informacja o jego zamieszczeniu na w/w stronie, z prośbą o przekazanie ewentualnych stanowisk, uwag lub opinii w zakresie dotyczącym przewidzianego w uchwale procesu prowadzenia konsultacji społecznych (konsultacji publicznych i opiniowania projektu), została przesłana do przedstawicieli partnerów społecznych, w tym reprezentatywnych organizacji pracodawców i pracowników, podmiotów reprezentujących środowisko prawnicze oraz organizacji pozarządowych biorących udział w opracowywaniu zasad prowadzenia konsultacji społecznych.

Ponadto projekt został skierowany, z prośbą o wyrażenie opinii, do Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów.

Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Udostępnianie w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny ocen funkcjonowania obowiązujących ustaw (OSR ex-post) będzie wymagać dostosowania serwisu do tego zadania. Koszty prac w zakresie dostosowania RPL zostaną pokryte ze środków przewidzianych w budżecie Rządowego Centrum Legislacji na rok 2013 w wysokości ok. 50 tys. zł. na utrzymanie i modernizację tego serwisu.

Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, sytuację i rozwój regionalny

Nie przewiduje się bezpośrednich skutków projektowanych regulacji we wskazanych wyżej obszarach. Należy jednak zauważyć, że rządowy proces legislacyjny, którego w

znacznej mierze dotyczą projektowane regulacje, określa ramy prac nad aktami normatywnymi i innymi dokumentami, jak np. strategie, czy programy rządowe, których celem może być bezpośrednie oddziaływanie w tych obszarach. Zakładane usprawnienie tego procesu może zatem pośrednio wyrzucić pozytywne skutki w obszarach objętych zakresem regulacji dokumentów rządowych.

Źródła finansowania

Koszty dostosowania RPL do udostępniania w nim ocen funkcjonowania obowiązujących ustaw zostaną pokryte ze środków budżetu państwa w części Rządowe Centrum Legislacji. W pozostałym zakresie wejście w życie projektowanej uchwały nie wymaga zapewnienia środków finansowych.